

Németh Ákos

Deviancia

színmű

Nyomtatásban megjelent:

- **Színház** fi. 2010/február
- **Rivalda 2011** (antológia)
kiadó: Magvető, Bp. 2011
válogatta: Fábri Péter, Hegedűs D. Géza, Radnai Annamária
ISBN 9789631 428643
- **Kolizje** (antológia) (lengyel nyelven)
kiadó: Panga Pank Krakow, Lengyelország, 2010
ford. Jolanta Jarmolowicz
ISBN 978 - 83- 929429-8-6

Ősbemutató

- **Temesvári Csíky Gergely Színház**
2011 (Románia)
- **Zsámbéki Nyári Színház**
2011 (magyarországi ősbemutató)

SZEREPLŐK:

Bea huszonéves, eladó egy kertészetben

Zsanett autista lány, a féltestvére

Noémi tizenéves, eladó egy kertészetben

Bandi bácsi kertész, majd munkanélküli

Sanyi bácsi főnök egy kertészetben

Rákné Bea és Zsanett anyja, kegyeszerárus

*kertészeti és virágüzlet, lakás, kis kegyeserbolt, helyiség
egy börtönben, helyiség egy kórházban, egy autóbusz*

ősz

1.

a lakásban

- Bea - Gyakran fog el valami ok nélküli szomorúság, olyan, hogy felkelni sincs erőm. Apa azt mondja, te vagy ilyen. Azt mondja, ezt tőled örököltem.
- Rákné - Én nem vagyok szomorú, nem keseredek el, sem okkal, sem ok nélkül, nem fog rajtam a depresszió, nem vagyok magányos, nem szomorkodom, nem csüggedek, nem vagyok zavarban, nem vagyok bizonytalan, nem tévovázom, ha teendőm van. Én rajtra kész vagyok. Állom a sarat. Erőim teljében vagyok, rendkívüli formában, úgy érzem, egy világot tudnék elvinni a hátamon.
- Bea - Miért néz minket?
- Rákné - Kiről beszélsz?
- Bea - Áll, és néz.
- Rákné - Kicsoda?
- Bea - Ott áll az ablakban, és néz. Nem csinál semmit, nem mozdul, áll, és néz.
- Rákné - Kíváncsi a testvéreire. Ne felejtsd el, hogy évek óta nem látott.
- Bea - Látott három éve. Mondjuk, négy.
- Rákné - Ne felejtsd el, hogy ő kislány. A születésnapodon ajándékot készítesz neked, elküldjük postán, a címre, ahol most élsz, de te sose válaszolsz. A nevedben én írok köszönőlevelet minden évben.
- Bea - Hány éves? Tizenhat?
- Rákné - Beszélgetned kellene vele. Tizennyolc, egyébként.
- Bea - Olyan, mint egy kísértet.
- Rákné - Elfelejtettem, hogy zöld a szemed. El is felejtettem.
- Bea - Kontaktlencse. Akciós, ötöt fizet, hatot kap.
- Rákné - Nem is tudtam, hogy rossz a szemed.
- Bea - Nem rossz.
- Rákné - Hát ez jó hír! Most nem értem, miért vagy ennyire lesújtva. Ne vess már egy kicsit.

Bea - Már azt sem értem, hogy történhetett, hogy összeházasodtatok.

Rákné - Jaj, csillagom! Kérdezd meg apádat.

Bea - Semmit nem mond, vagy olyasmikre célozgat, hogy úgy tűnik nekem, szinte véletlen lehetett.

Rákné - Hát igen, ha így belegondolok.

Bea - És?

Rákné - Mit és? Egy buszjáraton megismerkedtem vele, a buszon. Megismerkedtünk, olyan embernek tűnt, akivel jól múlik az idő, olyan bohém volt akkoriban, táncolni vitt, aztán egyszer csak összeházasodtunk.

Bea - Ennyi?

Rákné - Ennyi. Persze, közben eltelt egy év. A szüleimnél laktam, és akkor azt hittem, ez az egyetlen módja, hogy elkerüljek otthonról. Aztán megszületted te. Aztán elváltunk.

Bea - Ennyi az egész?

Rákné - Nem, közben megint eltelt némi idő.

Bea - De miért?

Rákné - Mit miért? Miért születted meg, vagy miért váltunk el, vagy miért telt el közben némi idő?

Bea - Azt hittem, a pápa tiltja a válást. Azt hittem, te meg el vagy válva.

Rákné - Tiltja, nem tiltja, mit foglalkozol te ezzel? Később találtam meg a hitet. Később találtam rá. De ne foglalkozzál te ezzel. Apáddal nem lehetett együtt élni, nem lehetett, és pont. Egy szörnyeteg volt, egy rémes ember. A hitemet meg később találtam meg. Akkor már el voltam válva, kész.

Bea - Gondolom, mennyire örültetek nekem.

Rákné - Jaj, gyeregem! Én örültem, igenis örültem. Te csak ne sajnáld magad. Te csak ne sajnáld magad, csak ne sajnálkozzál. Igazából sokat veszekedtünk, veled, vagy nélküled, az elejétől fogva. Ne felejtse el, ez volt a hippikorszak, mi meg ott álltunk egy gyerekekkel. Márhogyan veled.

Bea - Mások kenguruban hordták a gyerekeiket a koncertekre.

Rákné - Na nem. Ez az egész szabad szerelem, meg zenék, meg ilyesmi nem a mi világunk volt. Apádé se különben. De az enyém se, annyit mondhatok.

Bea - Akkor miért?

Rákné - Mittudomén. Apróságok. Egy nap például fel akart akasztani egy képet, és megkért, hogy tartsam a szöveget, de én nem voltam hajlandó. Biztosan tudtam, hogy a kalapáccsal rá akar csapni az ujjamra.

Bea - *(dühös lesz az anyjára)* Ezt nem mondod komolyan!

Rákné - De, rá akart csapni, ebben azóta is biztos vagyok. Képzeld, hogy rá akart csapni! *(most jut eszébe)* Meg nem tette le rendesen a kabátját, például. Ledobta, de nem tette, ahogy egy rendes ember.

Bea - Na és?

Rákné - Mit na és? Hogyhogy na és? Akkor én azt mondtam, én ezt nem csinálom tovább. Hogy én elválok. Mondom, menjünk el a házassági tanácsadóhoz. El is mentünk szépen.

Bea - Ha válni akartál, minek kellett a tanácsadó?

Rákné - Ne zavarj össze. Akkor elmentünk a házassági tanácsadóhoz, aki arra kért, hogy rakosgassunk kockákat egymásra.

Bea - Kockákat?

Rákné - Hát igen. Ilyen legószerűt. Abból leszűrte, hogy alkalmatlanok vagyunk a házasságra, hogy reménytelen az egész.

Bea - És?

Rákné - Akkor elhagytam.

Bea - A kockák miatt?

Rákné - Hát most mondom, persze. A kockák miatt, egyértelműen. Illetve nem, persze, hogy nem. Csak az rávilágított. Mit faggatsz róla, örökké róla kérdezel.

Bea - Ő felelős mindenér, mindenér, az egész életemér, és mosmeg, hogy így feltört, most, hogy így befutott, hogy így ennyire, gondolnia kell rám, muszáj neki.

Rákné - Fogalmam sincs, mért állsz szóba azzal a tökéletlen vénemberrel? Vele beszélsz, mikor itt vagyok neked én! Közbe meg vele beszélsz! Nem vagy te komplett, lányom, hát nem, annyi szent. Ha vele szóba állsz. Megérdemled a sorsodat.

Bea - A Zsani apja is lelépett. Az is lelécelt, nem? Bár annak legalább nincs harminc évvel fiatalabb új felesége.

Rákné - Na, az! Az jobb is, hogy lelépett. Lelépett, a Zsanika miatt. Jobb is. Ha lelépett miatta, ha volt képe.

(csend)

Hát az lelépett. Nem kár érte. Szóval elviszed a Zsanit?

Bea - Jó lesz neki.

Rákné - A Sanyika tényleg munkát ad neki?

Bea - Ad.

Rákné - Kíváncsi voltam rád. Sose hívsz. Keresel eleget?

Bea - Mondjuk.

Rákné - És...amúgy?

Bea - Mit amúgy?

Rákné - Van barátod?

Bea - Van.

Rákné - És?

Bea - Mit és?

Rákné - Mivel foglalkozik?

Bea - Egy autómosóban dolgozik. És ti?

Rákné - Megvagyunk.

Bea - Értem.

Rákné - Meg rajzfilmeket néz. Valamit mindig csinál.

Bea - És amúgy?

Rákné - Jó hely ez, jó hely, csak a szomszédság kiborító. Azóta költöztek ide, hogy elmentél. A szomszéd nőt most erisztették ki az elmeógyógyintézetből. Alsóneműben mászkál a kertben.

Bea - De hát az az ő kertje!

Rákné - Májfoltos a háta! És magában beszél, minden szó áthallatszik. Megörjít ez a nő. Már a rendőrségnek is írtam, semmit se csinálnak. Ki fogom nyírni ezt a nőt, meglátod.

Bea - Most megyek, anya.

Rákné - Hova sietsz?

Bea - Holnap jövök érte, korán, reggel. Csomagolhatnál egy szendvicset neki. Mit szeret?

Rákné - De hát hová sietsz?

Bea - Nem bírom, ahogy ott áll, és néz.

Mind Zsanettet nézik, az meg őket.

2.

a kertészetben, négyen

Bea - Ne is törődjeteK velem. IsmerkedjeteK meg.

Noémi - Ez meg hogy bÁmul!

Bea - Gyere ide, Zsani. Na most, ő a Zsani.

Zsanett - Zsanett vagyok. Zsanett. Április huszonharmadikán születtem. Április huszonharmadikán van a születésnapom. A Damjanich utca egyben lakunk, első emelet kettő. Április huszonharmadikán születtem.

csend

Noémi - Jézusom. Ez egy ilyen izé?

Sanyi bácsi - Kicsit félénk.

Bea - Hogy értve, hogy félénk?

Sanyi bácsi - Ő egy ilyen.

Bea - Milyen?

Sanyi bácsi - Megváltozott munkaképességű.

Noémi - És milyen volt, mielőtt megváltozott?

Sanyi bácsi - Mindig ilyen volt. Igaz, Zsani? Kicsit félénk.

Noémi - Nem értem ezt a megváltozottat. Ha mindig ilyen volt.

Sanyi bácsi - Le se szarjad. Nem a te dolgod. Én dolgom. Kormányzati támogatás jár vele. Járulékok, ilyesmik. Merthogy ilyen.

Bea - Márhoggy megváltozott.

Sanyi bácsi - Munkaképességű, igen. Gyere ide, Zsani. Mutatkozz be szépen, Zsani.

Bea - Már bemutatkozott.

Noémi - Hát a nevét én nem hallottam.

Sanyi bácsi - Mert halk, azért, mert halk. És félénk. Bassza meg, gyere ide, Zsani! Ne kelljen kétszer mondani! Hát félénk, na.

Noémi - De miért bámul ennyire?

Sanyi bácsi - Hát mér? Hát mer kíváncsi, azér.

Noémi - Csak áll, és néz. Mint egy kísértet.

Sanyi bácsi - Na most a Zsani itt fog dolgozni. Söpri az udvart, törli a polcot. Azt tud. Igaz, Zsanika?

Zsanett hallgat.

Bea - Tud. Nagyon is tud.

Sanyi bácsi - Büszkék leszünk rád, milyen szépen tudsz söpörni, igaz? Jól fogjuk érezni magunkat, mint egy nagy család.

3.

a kertészetben, hárman

Noémi - Istenem, ez undorító. Menj innen, menj innen ki. Hogy hívnak? Ennek nincs is neve.

Zsani - Zsanett vagyok. Április...

Noémi - Leszarom, ki vagy. Menj innen. És töröld meg a szád. Folyik a nyálad.

Bea - Fogd be. Világos?

Zsani - Zsanett... (*majdnem sír*) Zsanett vagyok. Április...

Noémi - Na jó, mondjuk, nem tehet róla.

Bea - Én most átrendezem ezt a polcot, látod? „Vető- és virágmagok”... mag, ennyit még te is tudsz, nem? Abból lesz a virág. Ezt itt például tulipán, mindenki asziszzi, holland, pedig a nagy szart, kínai. Ezek meg japán törpefenyők, ezek is kínaiak. Én átrendezem, meg ezeket a palántákat, a te dolgod pedig az lesz, hogy összesöpörsz utánam, oké? Ez csak fog menni? Mit nézel?

Zsani - A képet.

Bea - Ez egy plakát. „A komposztprizma és átforgatása”. Ott szard le, ahol van. Nem érdekes.

Zsani - Szép kép.

Bea - Hát igen, itt ilyen szép képek vannak.

Noémi - Neked ez tényleg bejön? Apám, te itt fogsz szeretni.
 Zsani - Ez milyen kép?
 Noémi - Olvasni tudsz? Iskola, he?
 Zsani - Olvasni tudok. „Egynyári, kétnyári és évelő fűszernövények.” Szép kép.
 Bea - Hát tényleg. Nagyon szép.
 Zsani - Szép ruhád van.
 Noémi - Zöld. Szerintem valaki sokat gondolkozott rajta, mi a legundorítóbb szín. Olyannak nézünk ki benne, mint a békák. Te is fogsz kapni.
 Bea - Igaz is. Megyek a Sanyi bához, és kérek tőle. *(Zsanetthez)* Annak örülnél, tényleg, a zöld ruhának? Meg ne már, hogy a saját ruhájában dolgozzon. *(Noémihez)* Aztán nem akarom, hogy balhézz vele.

Bea el

Zsani - Szép ruha.
 Noémi - Hát menj már innen. Ott a seprű. Nem hiszem el, hogy itt állok, és veled beszélgetek.
 Zsani - Szép ruhád van, szép képek vannak.
 Noémi - Apám! Menj, sepergessél, mert kidobnak innen téged is meg engem is.
 Zsani - Jót beszélgettünk.
 Noémi - Tűnés!

Zsanett el

Noémi - Hát tényleg. Jót beszélgettünk.

4.

egy raktárban a kertészetben

Bandi bácsi és Sanyi bácsi sakkoznak, meredten figyelik a táblát

Bandi bácsi - *(nyeli a könnyeit)* Gé hét. Vagy nem is: gé nyolc. Vagy mi a kurvannya.
 Sanyi bácsi - Oda ne lépjél. Oda ne lépjél, te agynélküli. Leszedem a vezéredet, és akkor mi van? Sakk, matt van, az van.
 Bandi bácsi - Jóvanmá. Odalépek, ahová akarok.
 Sanyi bácsi - Akkor hova lépsz?
 Bandi bácsi - A ló... ef hat.
 Sanyi bácsi - Na, ez jobb. Valamivel.
 Bandi bácsi - Jobb, mi a jobb?
 Sanyi bácsi - Életben maradsz egy darabig.
 Bandi bácsi - Ne taníccsál te engemet sakkozni. Akkor sakkoztam már, Sanyi bácsi, amikor te még a gatyádba szartál.

Sanyi bácsi - Ne gondold, Bandi bácsi ne gondold. Akkor sakkoztam már, mikor te még az anyád tejét szivornyáztad. De még hogy sakkoztam!

Bandi bácsi - Figyelj... ne csináld már ezt baszki.

Sanyi bácsi - Ne szakítsd meg a szívem, Bandi bácsi. Ne kínozzál má, ne kínozzál.

Bandi bácsi - Paraszt há kettőre.

Sanyi bácsi - Ennek semmi értelme.

Bandi bácsi - Közöd?

Sanyi bácsi - Most leveszem eztet a bástyádat. Na most levegyem? Tegyed máshova, nem figyelek oda.

Bandi bácsi - Nem teszem. Ez az én bástyám nem olyan. Meghal a helyén.

Sanyi bácsi - Nyerjél már egy partit, ne kínozzál.

Bandi bácsi - Akkor nyerek, ha akarok. Most nem akarok.

Sanyi bácsi - Akkor nyersz, ha én akarom. *(könyörög)* Nyerjél már egyet, Bandi bácsi, az Isten áldjon meg.

Bandi bácsi - Nem adom meg neked ezt az örömet. Dögöljél te meg a nyereséddel együtt.

Sanyi bácsi - *(szomorúan)* Futó, ef négy.

Bandi bácsi - Te figyelj...

Sanyi bácsi - Ne kezd újra. Kitéped a szívemet.

Bandi bácsi - Mikor csináltunk ezt a céget, ...

Sanyi bácsi - Mikor én csináltam a céget, akarod mondani.

Bandi bácsi - ... itt ültünk, és stíroltunk a csajokat. Kásztingoltuk őket, mi?

Sanyi bácsi - Te sose stírolted. Te egy ilyen ministránsfiú vagy, egy fatökű vagy, sose stírolted.

Bandi bácsi - Mikor vettük fel őket, stíroltem.

Sanyi bácsi - Csak röhögök rajtad. Látod, hogy röhögök? Így röhögök, ni.

Bandi bácsi - Jóvanmá. Persze, hogy nem stíroltem, baszki, mikor azok tizenhét évesek voltak, meg tizenkilenc évesek voltak, én meg ötvennyolc éves vagyok, meg ötvenkilenc éves vagyok. Hát különben csak röhögjél.

csend, nézik a sakktáblát

Figyelj, ne csináld már, Sanyi bácsi.

Sanyi bácsi - Muszáj, Bandi bácsi, muszáj.

Bandi bácsi - Apám meg apád haverok voltak, igaz? Na most voltak haverok, vagy nem voltak?

Sanyi bácsi - Védjed a vezéredet, mondtam má.

Bandi bácsi - Mi haverok vagyunk, igaz?

Sanyi bácsi - Futó... Figyeljél egy kicsit, vagy cserélj szemüveget, vagy valami, mert mattot kapsz. Mattot mondok egy percen belül.

Bandi bácsi - Ha mattot mersz mondani nekem... ha mattot mersz adni nekem, te beton-agyú... felborítom a táblát, a héccencség. Ilyen fejjel te nekem ne merjél mondani még jónapot se.

csend

Sanyi bácsi - Lebontatom az összes fóliákat a francba. Be kell záni. Nem éri meg virágot termelni, venni éri meg, a termelőktől venni.

Bandi bácsi - Ne csináld má. Milyen kertészet leszel te, kertész nélkül? Én vagyok itt az egyetlen kertész. És nem fog olyan eccerűen menni, nehogy aszidd, hogy olcsón adom a bőröm, majd jól kibaszik veled a munkaügyi bíróság. Nem lesz ez neked olyan eccerű. Találkozunk a munkaügyi bíróságon.

Sanyi bácsi - Virágok kellenek, nem kertész. Három éve kegyelemből tartlak. Csak sose szóltam. Nem kell ide kertész. Csak sose szólok, nem szólok, én vagyok olyan, én csak tűrök. Amíg bírom, csak tűrök, tűrök, ilyen ember vagyok én. Úgyis csak három virág megy, te is tudod. Eladócsajok kellenek, meg valaki, aki söpri az udvart, ennyi. Csődbe vagyok, te is tudod. A virághoz pénz kell, nem kertész. Kamion kell a virághoz, ennyi, rózsza Bulgáriából, tulipán Hollandiából. Vagy leszárom, hogy honnan, nem is érdekel.

csend, a sakktáblára merednek

Bandi bácsi - Hogy kerülök én most a Vera elé? Leszedi a fejem.

Sanyi bácsi - Az mind semmi, hogy neked leszedi a fejed. Nekem szedi le a fejed, nekem. Neked csak a feleséged, de nekem meg a te feleséged ma, meg osztálytársam volt negyven éve, vagy mikor, a Vera, aztán meg most el kell, hogy bocsássalak a cégből, mert el kell.

Bandi bácsi - *(könyörgőleg)* Hát akkor ne kelljen, Sanyi bácsi. Most vetted fel ezt a szegény kripli kislányt is, mér vetted fel?

Sanyi bácsi - Jaj, ne kezd már te is, ingyenbe van, ingyenbe egy az egybe. A könyvelőt kérdezd. Annyi támogatás jár vele, hogy be se fér az ajtón. Meg feleannyit kap alaphangon, mint te, fizetésnek, feleannyit. Plusz, ugye, a támogatás.

Bandi bácsi - Most akkor mi lesz?

Sanyi bácsi - Sakk van, és matt lesz, az lesz.

Bandi bácsi - Már akkor nem vagyunk haverok? Tíz éve... tíz éve csináljuk ezt együtt.

Sanyi bácsi - Bocsássál meg nekem, Bandi bácsi.

Bandi bácsi - Szarok bele, nem bocsátok. *(feláll)*

Sanyi bácsi - *(könyörgőleg)* Borítsad föl a táblát, Bandi bácsi.

Bandi bácsi - Szarok én bele a te örömödbe, Sanyi bácsi, nem borítok.

Sanyi bácsi - Vagy vágjad hozzám, vagy valami.

Bandi bácsi - Könnyebb lenne, mi? Örülnél, mi? Hát ne örüljél te az én kontómra, Sanyi bácsi. Te ezt már baszhatod, Sanyi bácsi, te csak nyerjél szépen, és szenvedgyél. *(elmegy)*

5.

*Zsanett egyedül a kertészetben,
guggol, előre-hátra ringatja magát*

Zsani - Nem szabad. Nem szabad, nem szabad, nem szabad. Zsanika, ezt nem illik, ilyet nem szoktunk csinálni. Nem. Nem. Nem, nem. Mindenkinek van születésnapja. Zsanett születésnapja. Április huszonhárom Zsanett születésnapja. Július egy. Július egy Bea születésnapja. December húsz, anya születésnapja december húsz. Apa születésnapja január négy. Apa nem velünk él. Apa veszekszik. Apa nem veszekszik, szereti anyát, szereti Zsanit. Apa nem velünk él. Apa születésnapja január négy. Nem szabad. Anyát Ráknének hívják, Erzsikének hívják. Apát Rák Jánosnak hívják. Zsanettet Zsanettnek hívják, Rák Zsanettnek hívják. Nem szabad. Mindenkinek van súlya. Zsanett ötvenegy kiló, anya hatvanöt kiló, apa hány kiló? Bea hány kiló? Bea nem velünk él. Nem szabad.

ketten

Bea - *(be)* Jézusom, te földet eszel? Nem szabad, Zsanika, nem szabad! Jaj, anyám! Gyere, megmossuk a szádat. A szádat... most, így, lemossuk. Gyere, tartsd a kezed is. Zsanika, ezt nem szabad, ilyet ne csinálj. Ilyet nem szoktunk csinálni. Felnőtt nő vagy, ne viselkedj így. Meg ne lássam még egyszer. Mit szólnak mások, ha meglátják?

Zsani - Mit szólnak?

Bea - Hát ez az! Mit szólnak? Pont most, amikor ilyen jó hírt hozok... Ilyen jó hírt, nem is érdemled meg. Kapsz szép formaruhát, képzeld el, szép zöldet, amelyet szerettél volna. Jaj, nyuszikám, tiszta kosz vagy itt is! Meg ne lássam még egyszer!

hárman

Noémi - *(be)* Hát ti? Mit csináltok?

Bea - Semmit. Megmutattam neki, hol van a szappan, mert nem tudta. Kereste, de nem találta.

Noémi - Pedig ott van elől, mindig ott van. Mi ez a kupleráj?

Bea - A Zsani ültetett.

Noémi - Ültetett, itt az üzletben? Menjen hátra, ha ültetni akar, menjen az öreghez hátra. Hát majd fel kéne seperni, Zsanikám, jó? Ezt a disznóólat.

Bea - Milyen nagyon kényes lettél egyszerre.

Noémi - Tudod, hogy ez a hülye szól mindenért. Én szarok bele, a magam részéről. Tőlem aztán! *(majd)* Te, nem az Attila az ott?

Bea - Hol?

Noémi - Ott az utcán.

Bea - Aligha.

Noémi - Nem?

Bea - Nem.

Noémi - Szóval nem. *(csend)* És mit szólt, különben?

Bea - Kicsoda?

Noémi - Hát az Attila, kicsoda. Hát kiről beszélünk?

Bea - Mihez?

Noémi - Hát, hogy így házasodni akarsz? Hát, hogy válaszút elé állítottad?

Bea - Tudta ő azt rég.

Noémi - De mit mondott?

Bea - Nem érzi érettnak magát. Meg a dolgot.

Noémi - Milyen dolgot?

Bea - Hát a mi dolgunkat. Zsanikám, seperd csak fel az udvart. Igen az udvart, ott kinn. Szépen, igen. Majd, ha kész lesz, szóljál. Igen, majd ha kész leszel, ha tiszta lesz az udvar. Szóljál majd, szépen.

Zsanett el, ketten

Noémi - Adjak papírzsepit?

Bea - Nem fogok sírni, már beraktam a kontaktlencsét.

Noémi - És akkor te mit mondtál?

Bea - Hát, hogy húzzon a francba.

Noémi - Hogy a francba?

Bea - Hát az életemből.

Noémi - És elhúzott?

Bea - Hát legalábbis sörözni elment. Aztán hazajött, csak én má aludtam. De reggel hagytam neki egy cédulát. Hogy húzzon el, de tényleg.

Noémi - Kemény vagy.

Bea - Csak így lehet. Majd megtudod te is.

Noémi - Ezt hogy érted?

Bea - Úgyhogy most már a tiéd lehet az Attila. Úgyis mindig tetszett neked.

Noémi - Nekem? Hülye vagy?

Bea - Na, nem kell ez a szöveg. Akkora szemeket meresztettél rá mindig, mint egy zsák virágföld. De nem a tízkilós, hanem a huszonöt kilós, baszdmeg. Asszitted, nem látom.

Noémi - Mikor?

Bea - Ott álltatok a múltkor is a kertészeti kiegészítőknél, és ment a nagy szerelem. Úgy tettetek, mint aki az akciós kiegészítőkről beszélget, de közben úgy néztél rá, hogy aszitted, beindulnak a fűnyírók.

Noémi - Te tiszta hülye vagy, oké?

Bea - Engem nem zavar, hidd el. Fogd, és vidd.

Noémi - Jóvanmá, lehet leakadni rólam.

Bea - Szóval nem tetszik az Attila? Ha ide mondod a szemembe, el is hiszem.

Noémi - Fejezd be, jóvan?

6.

a kertészetben ketten

Bandi bácsi - Hát te vagy az új lány?

Zsani - Zsanett vagyok, Zsanett.

Bandi bácsi - Hát látom, te vagy. Hát aztán mit csinálsz te? Mire vagy te jó?

Zsani - Seprem az udvart. Ha kész leszek, szólok. A Beának szólok. A Bea bent van, beszélget. De, ha kész vagyok, szólok.

Bandi bácsi - Sepersz. Hát erre vagy te jó.

Zsani - Ha kész van, szólok. Ha tiszta az udvar.

Bandi bácsi - Hát azt te tudod, hogy én ki vagyok?

Zsani - Nem tudom.

Bandi bácsi - Hát én vagyok a Bandi bácsi. Hát mosmá tudod. És tudod te, mit csinálok én itt?

Zsani - Nem tudom.

Bandi bácsi - Hát ez az, hogy én se tudom. Ki vagyok rúgva, édes gyerekem, húsz év után ki vagyok rúgva, a hó végén fel is, út le is út. Akartam ültetni a levendulát, ideje van neki. Ha magról szaporítják... De csak a francia levendulát lehet magról, az angolt nem lehet.

Zsani - Nem tudtam. Én új vagyok még itt, ma jöttem, nem tudtam, hogy ki vagy rúgva, Bandi bácsi. Nem tudtam.

Bandi bácsi - Na jóvanmá, eleget járattad már a szádat, menj innen a fenébe.

Zsani - Nekem itt sepernem kell, a Bea küldött, seprek, majd ha kész, ha tiszta az udvar...

Bandi bácsi - Menj a fenébe, azt mondtam! Egyedül akarok lenni. Csak egy kis csendet akarok, meg üldögeálni akarok. Csak, hogy ne szövegeljen nekem itt má senki, se a rádió, se te, meg senki se.

Zsani - Nekem...

Bandi bácsi - Menj innen a jó francba a seprűddel, te lány, nem hallottál? Menj innen a fenébe végre. El lehet húzni a sunyiba mindenkinek.

Zsanett el

Bandi bácsi - Na végre.

(Dohányzik.)

7.

a kertészetben, ketten

Noémi - Na mér, én szeretek durván beszélni a vásárlókkal. És akkor? Rögtön a főnökkel akarnak beszélni, de hát ő úgysincs sehol. Dühöngenek, én meg fapofát vágok, és míg kifelé csörtetnek, hangosan beszólok nekik. Senki se mer megállni. Lúzerek. Szeretek félórás cigarettaszüneteket tartani, míg áll a sor. Pofátlan vagyok, igen, de ezt mindig végtelen kedvességbe csomagolom, legalábbis indí-

tásnak. Ha egy anyuka lép a kasszához a nyafogós gyerekével, egy halk „bocsánat”-tal húsz percre eltűnők. Utálom a gyerekeket, kis zombik. Ez a hetedik munkahelyem különben, de itt a legrosszabb. Nem, a nyolcadik. Vagy várjál, hogy is van?

Bea - Mi olyan rossz, kevés olyan helyet ismerek, mint a Selyem Kertészet, ahol eltűrnék rajtad a fekete rúzt.

Noémi - Hát, ha felhúz az öreg, bármikor átmegyek az illatszerbe szemközt, de bármikor, nagyon szívesen. Persze jó, sokat szórakozom is. A férfiakon például, akik virágot vásárolnak. Szégyellik, hogy virágot vásárolnak, szégyellik vinni az utcán, úgy tesznek, mintha nem is lennének ott, mintha tévedés lenne, csak szórakozottságból lennének éppen egy kertészetben, és vennének éppen virágot. Imádom, bármit rájuk lehet sózni, rekord gyorsasággal túl akarnak lenni az egészen. Megvesznek bármit, csak kívül kerülhessenek az ajtón. Kötelező megkérdezni, hogy „Segíthetek?”, fizetéskor pedig hogy „Még valamit?” Gyorsan rávágják, hogy semmit, de én könnyörtelen vagyok, és kiegészítőket ajánlok, szalagot, a csokor bővítését, díszeket. Bármit megvesznek, mindent rám hagynak, csak legyenek túl az egészen. Végül elunom, túl egyszerű az ügy. Csak egyhez ragaszkodnak, hogy ne látszon, hogy csokrot visznek. Nagy szatyrot kérnek, vagy ilyesmi. A legutóbb egy hivatalnokszerű alak az irattáskájába akarta tenni a csokrot, ragaszkodott hozzá, hogy vágjak le a szárából, hogy beleférjen. Közöltem, hogy nem vágom le, mert gusztustalan lesz, és hogy ne vigye táskában egyébként se. Hogy ez merénylet a csokor ellen, és rám ne számítson. Nagyon ingerült volt, úgyhogy megkegyelmezttem neki, levágtam a szárból. Addig passzírozta az egészet, míg sikerült belesajtolni a táskájába. Ebédidő volt, szerintem a titkárnőnek vitte be a munkahelyére, akit meg akart kefélni. Szerintem egy főnök volt, és hajt a titkárnőre. Szoktam így gondolkodni róluk. A csokrot ennél jobban csak akkor szégyellik, ha a feleségüknek viszik, azt nagyon szégyellik, halkan szokták csak mondani, ha már harmadszor kérdem, és közben nem néznek a szemembe. De én tudni akarom, és könnyörtelen vagyok, mindig újra megkérdem, míg szint nem vallanak. És közben úgy teszek, mintha kedves lennék, még mosolygok is. Boldog házassági évfordulót! Ezt kiáltom utánuk, míg kifelé tartanak az ajtón, pillanatra megállnak, nem néznek egészen hátra, csak amolyan félfordulattal motyognak valamit, öröm látni, ahogy a tarkójuk bevörösödik. Annál hangosabban és vidámabban szoktam boldog házasevéket kívánni, minél hosszabb a sor. *(szünet)* Itt már megin tiszta egy föld minden. Hol ez az Istencsapása?

Bea - Beszélj róla normális hangon. Értve vagyok?

Noémi - Mi van? Én nem tehetek róla, hogy ilyen izé!

Bea - Hát ő se tehet róla.

Noémi - Ki fog rúgni, ha meglátja, hogy füvet szívsz, az öreg Sanyi, hát ki fog rúgni.

Bea - Ez csak fű, hülye vagy?

Noémi - Pláne, ha rájön, hogy itt neveled.

Bea - Már mér jönne rá? Mikor jár a padláson?

Noémi - Hátha egyszer csak felmegy.

Bea - Sose megy fel. Nem is tudja senki, hogy ott van, csak te. Úgyhogy ha kiderül, tudni fogom, kinek járt el a szája.

Noémi - Tudom én, hogy nem a tiéd, hanem az Attiláé, ne nyavalyogj. Csak ő bukhat le. Meg mosmá el is viszi, gondolom.

Bea - Törődj a magad dolgával.

Noémi - Legalább adj egy kicsit.

8.

a kertészetben, ketten

Bandi bácsi - Itt a Zsani?

Bea - A Zsanett?

Bandi bácsi - Ő hát, kiről beszélek?

Bea - Hátul rakodik. Mi az, baba? Egy játékbaba?

Bandi bácsi - Az igen, mi bajod vele.

Bea - És minek hozta azt ide, Bandi bácsi?

Bandi bácsi - Hát nem neked. Úgyhogy le is akadhatsz a témáról. Inkább hívjad ide a Zsanit.

Bea - Eldobom az agyam, Bandi bácsi. Babát hozott a Zsanettnak.

Bandi bácsi - Azt hát. Meglátod, örülni fog neki.

Bea - Hát a Zsanett egy felnőtt nő, Bandi bácsi. Felnőtt. Nem babázik.

Bandi bácsi - Azt te majd meglátod, hogy fog neki örülni.

Bea - Az a szerencséje, Bandi bácsi, hogy a Noémi nincsen itt. Úgy röhögne magán, Bandi bácsi.

Bandi bácsi - Ne Bandi bácsizzál te már itten, eredj inkább, és hívjad a Zsanikát.

Bea el

Mit törődik velem ez a lány, ez is! Hívja ide a Zsanikát, és kész, ennyit kértem tőle. Ő meg kommentál! Hát ne kommentáljon... A kurva anyját ennek a babának is. Hogy lehet ennek ilyen hülye feje?

Zsanett be

Na hát itt vagy, Zsanett, igaz? Milyen buta kérdés, hát persze, hogy itt vagy. Látod, ezt neked hoztam. Vedd csak el! Vedd el, persze! A tiéd. Szereted a babákat? Biztos szereted. Hát már hogyan szeretnéd. Jó lesz ám itt neked mivelünk. Várj, az árcédulát leveszem. Márhogy itt, jó helyed lesz. Hát, legalábbis remélem. Aztán, ne haragudj ám a Bandi bácsira... Mondd csak, haragszol a Bandi bácsira? *(szünet)* Márhogy rám. *(szünet)* Én vagyok a Bandi bácsi... El se veszed a babát? *(szünet)* Na mi van, nem kell? Na végre. Volt nekem is kisfiam, volt. Hát akkor most játsszál vele. Persze játszatsz később is... Akár meg is taníthatlak egy-két dologra. Végül is nem vagy te olyan hülye nem így van? Egy-két fogásra. Végül is, ez itt egy kertészet, én meg egy kertész vagyok. Nem így van? Bár ez itt alighanem már semmit se számít. Akarsz megtanulni egy-két dolgot? Most a levendula ültetése megy, az megy, márhogy én csinálom, ott hátul, kis

műanyag cserepekbe dugványozom... Fás dugványozásra az egyéves elfásodott hajtásokat használjuk fel. Egy késsel, közvetlenül a levél alatt olyan hat-nyolc centi forma dugványokat vágunk. Nekem volt egy gyereke, hát illetve van is. Egy fiam. Úgyhogy tudok bánni a fiatalokkal. Hát a fiam, hát lehetett volna kertész. De én azt se bántam volna, ha utcaseprő lesz, mért, az is egy szakma, nem így van? Azt is meg kell valakinek csinálni. De nem lett kertész, csak egy csibész lett. Mit félsz tőlem? Ne félj tőlem. Azért jöttem, hogy ne haragudj. Most mit sírsz? Én is sírhatnék, de mégse sírok. Legalább játsszál már azzal a kurva babával! Nem igaz, hogy itt beszélgetek egy gyagyással... Hát beszarok rajtad, édes gyereke. Hát ilyen vagy te?

9.

a kertészetben, ketten

- Bea - *(be)* Nem kell ez magának, Sanyi bácsi?
- Sanyi bácsi - Mi a franc ez? Nem kell nekem semmi, csak egy kis nyugalom.
- Bea - Nekünk már úgyse kell. Az esküvőre kaptam, anyámtól kaptam. Én eljártam, az Attila meg úgyse járt el soha. Még van rajta húsz alkalom.
- Sanyi bácsi - De mi a csuda ez?
- Bea - Klasszikus és modern táncok. Hogy a hülye Attila tudjon táncolni. A szép klasszikus esküvőnkön. De hát ő, a hülye, el se járt. Mit néz, mit néz? Társastánc-tanfolyam, mi lenne.
- Sanyi bácsi - Táncanfolyam? Táncanfolyam? De hát mire jó az nekem, hát mi a francra jó?
- Bea - Arra jó, hogy nem otthon ül, és tévét néz, Sanyi bácsi, meg elmélkedik azon, hogy elhagyta a felesége húsz éve, arra jó.
- Sanyi bácsi - A legjobb barátommal ment el.
- Bea - Csodálom, hogy nem lett magából piás. Bár ki tudja, otthon micsinál. Naponta átrendezi a lakást?
- Sanyi bácsi - Minden ugyanúgy áll.
- Bea - Hátha visszajön, mi? Szépen kössön egy nyakkendőt, és járjon el. El fog járni, érti?
- Sanyi bácsi - Megbuggyantál?
- Bea - El fog járni. A vitát lezártuk. Rá fogok kérdezni a tanárnőnél.
- Sanyi bácsi - Dehogyan megyek!
- Bea - Ezt a vitát befejeztük.
- Sanyi bácsi - A legjobb barátommal ment el, akivel felnőttem. Az első naptól együtt voltak. Titokban, az első naptól.

10.

a lakásban hárman, majd ketten

- Zsanett - Jobbra kanál, jobbra kés, te meg villa, balra mész. Anya tányérja.
- Bea - A poharakat is hozza.

Rákné - Most eggyel több pohár kell, Zsanett. Tudod, a Bea is velünk vacsorázik. Mint tegnap. Meg tegnapelőtt.

Bea - Nehogy elejtsed.

Rákné - Nem ejti el.

Bea - Szerinted holnap már hazatalál maga is? Csak hazatalál, nem?

Rákné - Ennyire megijedtél attól, hogy ide kell járnod, igaz?

Bea - Már háromszor hazakísértem.

Rákné - Azt ne hidd, hogy nem érti, amit mondasz.

Bea - Hát nem tudom.

Rákné - Már az lenne szokatlan nekünk, ha már a Bea nem eszik velünk, igaz, Zsani?

Bea - Hát holnap talán már egyedül is hazatalál.

Zsanett - Jobbra kanál, jobbra kés, te meg villa, balra mész. Zsanett tányérja.

Bea - Nekem is hozol tányért, Zsanika?

Rákné - Neked hozza utoljára, mert te jöttél haza utoljára.

Bea - Akkor meg fogja azt is szokni, hogy már nem eszem itt.

Rákné - Tizenhét éves voltál, mikor elköltöztél, azzal a fiúval.

Bea - Most ez hogy jön ide?

Rákné - Az Attilával.

Bea - Mit akarsz vele?

Rákné - Felhívott tegnap, nem is tegnapelőtt. Felhívott engem.

Bea - *(döbbenten)* Felhívott, téged?

Rákné - Igen.

Bea - Téged? Ezt nem hiszem el. Honnan tudta a számodat?

Rákné - Nem is mondtad, hogy külön költöztetek.

Bea - Honnan tudta a számodat?

Rákné - Nem titok az. Benne van a telefonkönyvben. Szóval külön vagytok. Tudtam én.

Bea - Mit akart?

Rákné - Keresett. Azt hitte, hazaköltöztél. Márhogy ide.

Bea - És te, te mit mondtál?

Rákné - Mondtam, hogy nem. Nem is tudtam, hogy elköltöztél. Hát honnan tudtam volna, ha sose mondasz semmit.

Bea - Ne mondjál neki semmit. Majd én leállítom. Ne mondjál neki semmit.

Rákné - Ha ő nem mondja, nem is tudom. Ide jársz, és nem beszélsz.

Bea - Jaj, anya.

Rákné - Ha a Zsani nem volna, úgy érezném, hogy nincs is gyerekem.

Bea - Le fogom állítani. Benn is állandóan keres.

Rákné - Kérdeztem, miért. Hogy miért hagyott el téged? Merthogy ő hagyott el, igaz?
Semmit nem mondasz el nekem.

Bea - A Zsani már maga is hazatalál.

ketten

Zsanett - Jobbra kanál, jobbra kés, te meg villa, balra mész. Bea tányérja.

Rákné - Ha nem volnál, nem szólna hozzám senki.

Zsanett - Bea elment. Bea elment. Bea elment.

Rákné - Hallgass, és egyél.

11.

a kertészetben, ketten

Noémi - Ezt nem hiszem el.

Bea - Már mit?

Noémi - Hát ezt.

Bea - Te kutatsz a szemétben?

Noémi - Nem kellett hozzá kutatni. Ott felejtetted a csap szélén.

Bea - Nem hiszem el, hogy kutatsz a szemétben.

Noémi - Mondom, hogy nem dobtad el.

Bea - Add ide.

Noémi - Szóval terhes vagy.

Bea - Honnan veszed?

Noémi - Hülyének nézel? Itt a két csík.

Bea - Add ide.

Noémi - Szóval ezért akarsz férjhez menni.

Bea - Nem akarok férjhez menni.

Noémi - A múltkor még nagyon akartál.

Bea - Az akkor volt.

Noémi - Az Attila már tudja?

Bea - Nem, és nem is fogja.

Noémi - Csak van hozzá valami köze.

Bea - Na képzeld, nincs.

Noémi - Már hogy nincs?

Bea - Ahogy mondom.

Noémi - Nem tőle van?

Bea - Nem tőle.

Noémi - Ne baszki. Ez komoly?

Bea - Hát az.

Noémi - Akkor kié?

Bea - Ha én azt tudnám.

Noémi - Már hogyhogy?

Bea - Ahogy mondom. Elmentem bosszút állni a Bikába.

Noémi - És?

Bea - Mit és? Felcsíptem egy faszit.

Noémi - De kit, mégis?

Bea - Ha én azt tudnám. Kamionsofőr volt. Francia. Vagy olasz. Vagy francia, vagy olasz, ez biztos.

Noémi - És te tudsz franciául vagy olaszul?

Bea - Angolul beszéltünk.

Noémi - És te tudsz angolul?

Bea - Hat tequila után simán tudok angolul.

Noémi - És most? Hát elvetetted, nem?

Bea - Még gondolkodom.

Noémi - Baszki, ne hülyéskedj már.

Bea - Mér, ez is egy élet, nem? És mire várjak, különben is?

Noémi - Szerintem akkor most kevesebb füvet kéne szívnod.

Bea - Szarok rá, hogy szerinted mit kéne.

Noémi - Szerintem nem egészséges ez most neked.

Bea - Legalább kérjél, ha már szívni akarsz. Csak jössz, és belemarkolsz. Apám, ezzel én sokat dolgozom! Komolyan, ti nem ismeritek az illetet egyáltalán...

12.

a lakásban, ketten

Rákné - Na és akkor merre mész? Ha kiléptél a kapun, merre indulsz?

Zsanett - Ha kiléptem a kapun, akkor én ott állok, és megvárom a Beát.

Rákné - Nem várod meg. Most mondom, nem várod meg, mert a Bea többet nem jön, úgyse jön.

Zsanett - Nem jön?

Rákné - Nem jön. Az nem olyan, hogy jöjjön.

Zsanett - Nem olyan...

Rákné - Azt gondolja, köszönjük meg neki, hogy eddig is jött. Hát azt gondolja.

Zsanett - A Bea, nem jön.

- Rákné - Az hát, kiről beszélünk. Úgyhogy megköszönheted a nővérednek, hogy eddig is volt szíves.
- Zsanett - Holnap nem jön.
- Rákné - Megköszönheted. Levette a kezét rólunk, van elég dolga, azt mondja. Ne törődj vele. Szóval, mikor innen kilépsz, merre mész? Nem vagyunk elég jó társaság neki. Azt mondd, kilépsz, és merre indulsz?
- Zsanett ringatja magát előre-hátra*
- Rákné - Ej, ne legyél már ennyire buta, dehogy nem tudod.
- Zsanett - Nem jön.
- Rákné - Ne bögj. A kisbolt felé mész. Aztán, aztán merre mész?
- Zsanett - Nem tudom.
- Rákné - Persze hogy nem vagy buta, csak anya ideges. Bocsáss meg, kincsem. Anya buta.
- Zsanett - A Bea buta. Buta, ha nem jön. Mért nem jön, mért nem jön, mért nem jön.
- Rákné - Aztán a park felé mész. Átvágysz a parkon. Ismételd el. Ne bögj.
- Zsanett - Megyek a kisbolt felé. Aztán megyek a park felé. Aztán átvágok a parkon. A Bea. Nem jön a Bea. Nem jön? Nem jön, mért? Mért nem jön a Bea?
- Rákné - Keresztbe. Keresztbe vágysz át.
- Zsanett - Keresztbe.
- Rákné - Tudod, merre van keresztbe?
- Zsanett - Nem tudom.
- Rákné - Úgy van keresztbe, hogy előtted legyen a templomtorony, úgy van keresztbe.
- Zsanett - A templomtorony, előttem van. Akkor keresztbe.
- Rákné - Figyelj rám, rám figyelj, csillagom. A Bea szeret minket, de sok a dolga. Aztán mész az utcán, lefelé. Melyik utca van ott?
- Zsanett - A Béketábor utca, az van ott. Szeret minket?
- Rákné - Már nem így hívják.
- Zsanett - Igen, mikor gyerek voltam, akkor volt, akkor. Akkor mindig mentünk a Béketábor utcán. Már nem megyünk a Béketábor utcán. Szeret minket?
- Rákné - Most hogy hívják? Most hol megyünk?
- Zsanett - Herceg utca. Így hívják, Herceg utca.
- Rákné - Herceg utca, igen. Jól van.
- Zsanett - Mikor te voltál gyerek, akkor is így hívták. Herceg utca. Mondtad, mindig mondtad, mikor mentünk a Béketábor utcán, hogy, mikor te voltál gyerek, ez a volt a Herceg utca, mikor mentünk a Béketábor utcán.
- Rákné - Hát igen.
- Zsanett - Mikor én voltam gyerek, Béketábor utca.
- Rákné - Igen.

Zsanett - Mikor meg te voltál gyerek, Herceg utca. Most ki gyerek?

Rákné - Sok gyerek van. Mindig sok gyerek van, csak zshivajognak mindig. Rajcsúroznak. Az ember feje szétesik. Nem tudom, minek is van ennyi gyerek. Aztán csak a baj van velük.

Zsanett - Mindig gyerek valaki, mindig hívják valahogy az utcát.

Rákné - Hát igen. És ott már ott a buszmegálló. És hét megállót mész vele, pont hetet.

Zsanett - A buszmegálló, ott a Herceg utcában. Hetet megyek. Akkor is ott volt, mikor Béketábor utca volt, akkor is.

Rákné - Micsoda?

Zsanett - A buszmegálló.

Rákné - Hát igen, már akkor is volt. Sokat álltam én ott veled, nagyon sokat.

13.

a kertészetben, ketten

Sanyi bácsi - Na ide figyelj, Zsanika, ide figyelj. De szép babád van, te babázol, de szép ez a baba.

Zsanett - Nem babázok, Sanyi bácsi. Kinőttem a babákból, anya mondja, nagylány vagyok, nem játszom.

Sanyi bácsi - Ezt mondja anyád.

Zsanett - Ezt mondja anyukám, az élet nem játék, ezt mondja anyukám. Nem játék, mondja.

Sanyi bácsi - Okos asszony. Na most figyelj rám nagyon. Tetszik neked ez a trombita?

Zsanett - Trombita?

Sanyi bácsi - Igen, ez egy trombita, tetszik? Egy játéktrombita, persze.

Zsanett - Az élet nem játék.

Sanyi bácsi - Nem, persze, anyád okos asszony, igaza van, erre még visszatérünk. Na, most ezt én neked hoztam. Tessék. Vedd el, tessék. Szép trombita.

Zsanett - Szép. Szép trombita, nagyon szép trombita. Zöld trombita.

Sanyi bácsi - Nem szívni kell, fújni kell, megmutatom. Így. Szép hangja van?

Zsanett - Szép. Zöld trombita, szép a hangja.

Sanyi bácsi - Na most itt benn ne játsszál vele azért, nem szabad, mert hangos nagyon, tudod, és a vevők, beszarnak, márhogy megijednek. Marhára hangos. Otthon szabad vele, otthon.

Zsanett - Nem szabad.

Sanyi bácsi - Itt, itt nem szabad, otthon szabad.

Zsanett - Otthon. Otthon játék az élet.

Sanyi bácsi - Különben ezt majd megmondja anyád, mit szabad otthon, ő egy okos asszony. Figyelj rá mindig nagyon.

Zsanett - Igen. Figyelni, igen.

Sanyi bácsi - Na de most rám is figyelj. Azt a trombitát tedd el szépen. Tedd el, majd otthon, jó, majd otthon, és nem szívni, fújni. Erre az egyre figyeljél. De otthon.

Zsanett - Otthon. Itt nem játék, az élet nem játék.

Sanyi bácsi - Figyelj rám nekem is lenne egy kérésem hozzád, illetve nekem lenne egy kérésem... figyelsz?

Zsanett - Figyelni, igen. Tudok figyelni, kell figyelni.

Sanyi bácsi - Tedd most le szépen. Az a kérésem, hogy... ismered a Bandi bácsit? Persze, hogy ismered. Az a ronda mogorva vénember. Hátul van mindig a fóliáknál.

Zsanett - Ismerem, Bandi bácsit... ismerem.

Sanyi bácsi - Na most figyelj, figyelsz rám?

Zsanett - Figyelni kell, igen.

Sanyi bácsi - Na most, az a kérésem, hogy szóljál nekem, amikor iszik. Amikor ő iszik, a Bandi bácsi. Akkor szépen szóljál nekem. Akkor én szépen lefényképezem, ő meg elmehet a jó büdös francba a munkaügyi bíróságával. Jó, szépen szóljál, amikor ő iszik. Tudom, hogy iszik, és elmehet a francba. Csak dugdossa az üveget. Értesz? Mikor iszik.

Zsanett - Mikor iszik.

Sanyi bácsi - Akkor szóljál, így van. Nekem szóljál. Csak nekem, senki másnak.

Zsanett - Mikor iszik. Igen, szólok, mikor iszik, szólok. Értem, így van, ha iszik, szólok. Mit iszik? Vízet iszik, vizet, azt mindig iszik, most is ivott, és a csapról itta a vizet, itt a csap.

Sanyi bácsi - Nem, kivéve, ha vizet iszik. A víz nem érdekes. Ha bármi mást iszik, szóljál.

Zsanett - Kivéve, ha víz, a vizet, az nem érdekes. Az kivéve. Reggel tejet iszik, minden reggel tejet iszik, reggel, nem vizet iszik, hanem tejet. Zacsós tejet, pohárba önti, zacskóból önti, a tej nem víz, ha tejet iszik, nem vizet iszik.

Sanyi bácsi - Így van. Na most mindig szólj, ha iszik, mindig szólj, figyelsz? Kivéve, ha vizet iszik, vagy kivéve, ha tejet iszik. Mindig szóljál. Kivéve akkor. Ne szóljál senkinek, gyere hozzám, nekem szólj.

Zsanett - A Bandi bácsinak se szóljak?

Sanyi bácsi - Neki se szólj. Na neki aztán végképp ne szólj.

Zsanett - A Beának se szóljak?

Sanyi bácsi - Nem. Neki se. Csak nekem. Ez a mi titkunk.

Zsanett - Narancslét iszik, a hűtőből narancslét iszik, műanyag üveg van a hűtőben, narancslé van az üvegben, abból iszik, sárga narancslét. Narancslét is iszik.

Sanyi bácsi - Szóljál, mindig szóljál. Kivéve, ha vizet...

Zsanett - A narancslé nem víz.

Sanyi bácsi - Kivéve, ha vizet, ha tejet, vagy narancslét iszik. Mindig szóljál.

Zsanett - A narancslét nem pohárból issza, nem pohárból, csak az üvegből, a műanyag üvegből.

Sanyi bácsi - Nem érdekes. A narancslé nem érdekes.

Zsanett - A narancslé sárga.

Sanyi bácsi - Sárga, nem sárga, nem érdekes. Te csak figyelj, de kivételekre ne is figyelj. Mi a kivétel?

Zsanett - Kivétel, a víz kivétel, a narancslé kivétel.

Sanyi bácsi - És a tej?

Zsanett - És a tej, kivétel a tej. A tej kivétel. Kivétel a víz, kivétel a tej, kivétel a narancslé. Szólok. A hűtőből a narancslé kivétel, üvegből kivétel. A tej zacskóból kivétel.

Sanyi bácsi - Fog ez menni. A trombitát meg tedd el szépen. Otthon gyakorolhatsz. Már, ha anyád megengedi, az az okos asszony. Derék asszony. Szép babád van. Játszol vele?

Zsanett - Nem játszom vele. Nagylány vagyok, nem játszom vele. Az élet nem játék.

Sanyi bácsi - Hát nem. Szép baba, különben, biztos a Bea adta.

Zsanett - *(huncutul nevet)* Nem.

Sanyi bácsi - Akkor anyád adta.

Zsanett - Nem.

Sanyi bácsi - Nahát különben mindegy, ki adta, mindegy, egykutya.

Zsanett - A Bandi bácsi adta.

Sanyi bácsi - Nem mondod. A Bandi? Babákat adogat neked?

Zsanett - Egyet adott, egy babát.

Sanyi bácsi - Mért fogadsz el mindenkitől mindent? És ez egy munkahely, különben, nem játszótér. Az anyja seggét, majd beszélek vele. Babát ad!

Zsanett - Nem játszom vele.

Sanyi bácsi - Hát ne is. Állati ronda baba különben, baromi ronda. Hogy lehet ilyen feje? Baromi ronda, csak ennyit mondok. Hát nem hiszem el! A vénember! Majd jól lefényképezem.

14.

a kertészetben ketten, majd hárman

Noémi - Ezt te csináltad? De most komolyan, ezt te csináltad?

Zsanett - Koszorú.

Noémi - Látom, hogy koszorú, éppen ez az, hogy milyen szép koszorú. Ki tanította? Gyere már, Bea, gyere, nézd, milyen szép koszorút csinált a húgod. Hát ez milyen szép. Neked aztán van türelmed! Ki tanította?

Zsanett - A Bandi bácsi mutatta, ő tanította, a Bandi bácsi, a Bandi bácsi, háromféle virágból, négyféle virágból. Őszirózsa, krizantém, krizantém, őszirózsa. Krizantém, őszirózsa...

Noémi - Rövidzárlat? Ezzel én is vagyok így. Mikor túl sok fűvet szívok. Újabban. Tudod, mi az a fű?

Zsanett - Tudom, mi az a fű. Igen, a fű, tudom.

Noémi - Hát, csodálkoznék, ha tudnád.

Zsanett - De tudom. A fű... zöld. A tehén eszi. A ló eszi. A nyúl eszi.

Noémi - Hát igen. Én meg szívom. Egyszerűen jól tesz. A nővérednek mutattad már? A koszorút, mutattad?

Zsanett - Nem mutattam. A nővéremnek még nem mutattam. Senkinek még nem mutattam. Ceruzát is hegyezek, a ceruzákat mind kihegyeztem.

Noémi - Ez király. El vagyok ájulva tőle, hogy hegyezel.

Bea - *(be)* Na mi van, mi ez a pánik, mit kiabálsz?

Noémi - Hát ezt nézd, milyen szép ez?

Bea - Nahát, ez szép, tényleg szép. Te csináltad, Zsanika? Te csináltad, egyedül?

Noémi - Látod, nem is vagy te olyan hülye. Látod, hogy nem. Arra gondoltam, nekünk is dolgozhatna egy kicsit. Megöntözhethné odafent a padláson a kis palántáinkat.

Bea - Nehogy fel merd küldeni!

Noémi - És még ceruzát is hegyez. Nem kell hoznom az IKEÁ-ból, ha elkopik, fogja, és kihegyezi.

Bea - Hallod, amit mondok?

Noémi - Ugyan mér? Ha ezt meg tudta csinálni, öntözgetni is tudna. Én ma kurvára lusta vagyok. Semmi kedvem semmire. Vagyis hát... *(nevet)* tényleg, Zsani, te hogy vagy ezzel?

Bea - Mondtam már, hogy akadj le a húgomról.

Noémi nevet

15.

a kis kegyserboltban, ketten

Rákné - A Szűzmária ezerhatszáz, a Kisjézussal kettőezer, báránkával és Kisjézussal kettőezer-kettőszáz.

Bandi bácsi - És, amelyiken két bárány van?

Rákné - Kettőezer-négyszáz. Bárányonként kettőszáz. Báránykát festeni nehezebb, mint zöld mezőt, hát nehezebb, nem? A báránykának perspektívája van, a báránka jobban nyugtatja a szemet. Natúr Szűzmária viszont ezerhatszáz.

Bandi bácsi - Drága dolog a perspektíva.

Rákné - A bibliai igék! A zsoltárok! Ez a maga világa, látom én. Maga egy komoly ember. Válasszon magának, szép betűk, aranyozott betűk. Itt mindenki megtalálja a lelki békéjét, nem azért mondom, van, aki ezért jár hozzám, csak áll itt, nézelődik, olvasgat, csak órák után választ valamit. Én senkit ki nem zavarok. Csak olvasgasson.

Bandi bácsi - Nem, nem, én csak gardedám vagyok, én csak elhoztam a Zsanettkét. Mert-hogy a Bea ma nem kísérheti haza, igaz? A Beácska ma nem jött be dolgozni. Talán beteg, nem tudom. A kedves Rákné biztosan tudja. A kis Zsanettke, azt

mondja, otthonról eltalál a kertészetbe, de a kertészetből nem talál otthonra, ezt mondja. Mondom magamban, maguk ferencvárosiak, ugye, ferencvárosiak, ez a maga üzlete itt van a Ferencvárosban, hát persze, hogy itt van. Én meg, ugye, tudom, hogy hol van ez az üzlet, a maga üzlete. Szép kis üzlet. Mondom a Zsanettnek, gyere, a Bandi bácsi elkísér ide, az öreg Bandi, márhogy én, úgyis erre jön, már hogy én. Megyek ultizni, tudja, kedves Rákné? És erre járok, mikor ultizni járok.

Rákné - Semmit nem értek. A Bea beteg? De hát mi baja?

Bandi bácsi - A kislánya... koszorút fon, szép koszorúkat. A virágüzletben, ahol dolgozik.

Rákné - Melyik kislányom?

Bandi bácsi - Hogyan?

Rákné - Uram, nekem két lányom van, kettő, mind a kettő virágüzletben dolgozik, mind a kettő ugyanabban a virágüzletben dolgozik, mind a kettő. Habár ne is folytassa, olyan, amelyik koszorút fonhat, olyan egy van. Szóval a Zsani. Hol ez a Zsani?

Bandi bácsi - Ezt én tanítottam neki, különben, tőlem tanulta.

Rákné - Hová lett ez a lány? Márhogy mit?

Bandi bácsi - Hát márhogy a koszorúfonást. Jó szakma az, virágkötészet. Jó szakma, meg lehet élni belőle, egészen meg lehet. Csak hát legyen megrendelés.

Rákné - Igen, igen... bocsánat, nem figyeltem. Miről beszélünk?

Bandi bácsi - Hát a koszorúkról. Ha már így erre jártam, ha erre hozott az utam, hát arra gondoltam, nem volna-e kedve a kedves Ráknének, hogy koszorúkat áruljon. Maga, Rákné, ilyen kegyes asszony, vannak ilyen kuncsaftjai. Maga árulná, én meg csinálnám. Na meg a Zsanettke, a Zsanettke is csinálhatná.

Rákné - Mit csinálhatna a Zsani? Semmit nem értek.

Bandi bácsi - Hát miről beszélünk, hát a koszorúkról.

Rákné - Jóember, az Isten áldja, ez kegyeserbolt, ez kegyesüzlet, lát itt maga koszorút? Hát hol van itt koszorú? Van itt valahol? Az én vevőim nem meghalni jönnek ide, hanem örökké élni, örökké. Azért járnak ide. Érti már, kapiskálja? Nézzen körül, látja, templomi kegytárgyak, bibliai igék, még füstölő is van, az is van, ha kérne egyet. Ezek örökké akarnak élni, uram, örökké.

Bandi bácsi - Szóval nem.

Rákné - Hát koszorút, azt nem. Azt nem, sajnálom, nekem az nem profil. Vigasztalja meg magát ezzel a bárányos képpel, ha már ennyit nézegette. Az egyik báránykát ingyenbe adom, ha már így kinézte magának.

Bandi bácsi - No én megyek is, Isten áldja.

Rákné - Hova siet? Nézelődjön körül, hová siet?

Bandi bácsi - Én sietek, jóasszony, én református vagyok, meg én ateista vagyok, én sietek. Meg aztán drágák is ezek a báránykák, úgyhogy sietek. Isten áldja. *(az ajtóból visszafordul)* Esküvői csokor? Az éppen hogy örökre szól.

Rákné - Meddig tart ma egy házasság, drága uram? Meddig? Vegye meg ezeket a báránykákat, nahát, csak nem hagyja itt?

Bandi bácsi - Üzenjen, ha meggondolta magát. Jól lehetne itt koszorút árulni, hát igazán, jól lehetne. *(el)*

Rákné - Hol ez a lány?

16.

a kegyesboltban, ketten

Rákné - Mit művelsz, Zsanett, mit csinálsz?

Zsanett - Anya, mi az a Seol völgye, mi az?

Rákné - Ez a Biblia, Zsani, a Biblia!

Zsanett - Olló, olló. Amik nem szépek, kivágom a lapokat, amik nem szépek. Ez a kép, ez a kép, ezt a képet kivágjam, kivágjam, Seol völgye. Kivágjam?

Rákné - Jézusom, ez a képes Biblia! A nagy képes Biblia!

Zsanett - Nagy képes. Ollóval vágtam, kivágtam.

Rákné - Nem szabad, nem szabad, nem szabad. Ötezer! Ez ötezer, Zsanett!

Zsanett - Nem. Nem szabad.

Rákné - Sose szabad könyvet vágni ollóval, sose.

Zsanett - Nem szabad, nem szabad. Mért nem szabad, mért nem?

Rákné - Mert ez a Jóisten könyve, az övé, és megbünteti azokat, akik ollóval vágják a könyvet. Vagy kifestik. Vagy kiszínezik.

Zsanett - Nem színeztem, nem színeztem, nem festettem. Csak kicsit színeztem. Ollóval kivágtam, a rossz részeket ollóval vágtam. Dőlő ház, ollóval vágtam, kidől a ház, ollóval vágtam, az emberek veszekednek, ütnek, ütnek, ollóval vágtam, veszekednek. Seol völgye van, az égen felboruló korsók vannak, vizek vannak, sár és ragadó föld vannak.

Rákné - Zsanett, Zsanett! Zöldre színezted, meg sárgára színezted.

Zsanett - Vihar! Vihar!

Rákné - Megtanít majd valaki kesztyűbe dudálni. Majd megtanít a Sanyi bácsi kesztyűbe dudálni. Én lemondok rólad. Siralom völgye lesz, siralom völgye.

Zsanett - Duda, duda, nincs is dudája, nincs dudája. Milyen az a duda? Milyen?

Rákné - *(fáradtan)* Mint a trombita, olyan.

Zsanett - Zöld trombita?

Rákné - Hát, nem tudom.

Zsanett - Zöld trombita.

17.

egy kapualjban egyedül

Sanyi bácsi - *(egy kaputelefonba beszél)* Vénusz iskola?

Recsegő hang a kaputelefonból - Vénusz tánciskola, tessék.

Sanyi bácsi - Tánciskola?

Recsegő hang a kaputelefonból - Vénusz tánc, tessék beszélni.

Sanyi bácsi - Nekem van egy... van egy ilyen bérletem. Még húsz alkalom.

Recsegő hang a kaputelefonból - Nyitva vagyunk, tessék feljönni. Nem ismeri a járást?

Sanyi bácsi - Hát... fáj a lábam. Most fáj a lábam, csak érdeklődöm.

Recsegő hang a kaputelefonból - Második emelet. Hogy mondja? Jöjjön fel.

Sanyi bácsi - Hát nézze, megmondom, nem fáj a lábam. Nem fáj. Kaptam ezt a bérletet.

Recsegő hang a kaputelefonból - Negyedóra múlva kezdődik az óra, a tangó alapjai. Mért nem jön fel? Megfelelő cipő kell. És nálunk nem muszáj nyakkendőt kötni.

Sanyi bácsi - Van nyakkendőm.

Recsegő hang a kaputelefonból - Jöjjön fel. A tánc a mozgás mennyországa. Jöjjön fel.

Sanyi bácsi leveszi a nyakkendőjét, és izzadó tenyerét beletörli. Távolodik a kaputól. Sanyi bácsi szalad.

18.

a lakásban, ketten

Rákné - Ma mi volt? Ma mi történt? Hogy sikerült odaérned?

Zsanett - Jól sikerült odaérenem.

Rákné - Nem késtél el?

Zsanett - Nem késtem, nem, el nem késtem.

Rákné - Hogy mentél odáig? Mondd csak el. Kiléptél a kapun, és utána hogy mentél?

Zsanett - Kiléptem a kapun, és mentem a kisbolt felé. Nem a nagybolt felé. A kisbolt felé mentem, nem a nagybolt felé.

Rákné - Jól van. Utána hogy mentél? Hogy ment az én okos lányom?

Zsanett - A park felé mentem utána. Először a kisbolt felé, nem a nagybolt felé, utána a park felé. Aztán keresztbe át a parkon, a torony felé.

Rákné - Nagyon jó.

Zsanett - Utána a Béketábor utcán, ez a neve most, volt más neve, de most ez, más neve volt, Herceg utcának hívták, mikor te gyerek voltál, aztán Béketábor utcának hívják, mert én voltam gyerek, de már nem vagyok gyerek, most már más gyerek. Aztán jött a busz, a kék busz, jött, kék volt, sokan voltak, a buszon sokan voltak, utasok, és egy vezető.

Rákné - Sokan felszálltak?

Zsanett - Sokan felszálltak, sokan leszálltak, én mindenkit megvártam, mindenkit, mikor mindenki leszállt, mindenki felszállt, akkor én felszálltam.

Rákné - Okos vagy. Nem kell lökdösődni. Hány megállót mentél?

Zsanett - Hetet mentem, hét megállót mentem, hetet. Hétig számoltam, számoltam, míg hét nem lett.

Rákné - Jól van, hetet, értem. És bent, hogy telt a nap?

Zsanett - Bent, hol bent? Hol bent, hol?

Rákné - Ahol a Sanyi bácsi dolgozik, meg a Bandi bácsi dolgozik, meg a Bea dolgozik.

Zsanett - A Sanyi bácsi nem dolgozik, csak a Bandi bácsi dolgozik, a Bandi bácsi. A Sanyi bácsi telefonál csak, csak telefonál, a Bandi bácsi dolgozik.

Rákné - Jó, akkor ott, ahol a Bandi bácsi dolgozik, meg a Bea dolgozik, te mit csináltál?

Zsanett - A Noémi is dolgozik, dolgozik, a Noémi, ládákat vitt, dolgozik.

Rákné - Jó, értem. A Bea, a Noémi, meg a Bandi bácsi dolgozik, a Sanyi bácsi telefonál. Te mit csináltál?

Zsanett - Ültettem.

Rákné - Mit ültettél, csillagom? Akkor már haza tudsz jönni egyedül? Most már igen, haza?

Zsanett - Haza tudok. És levendulát. Levendulát. Levendulát.

19.

egy teremben egyedül

Szenvtelen hang a mennyezetre erősített hangszóróból - Itt üljön le, és várjon. A dohányzás nem engedélyezett.

Noémi - Nem akartam dohányozni. *(a hangszóró felé, hangosan)* Dohányzom különben, de világos, hogy nem lehet, ki van írva. *(halkabban)* Tudok olvasni, seggfej. *(szünet)* Bocsanat, eloltom. Ideges vagyok. Mindig ideges vagyok, ha ide jövök. Eloltottam, látta? *(szünet)* Mondják, szóltak már neki egyáltalán? Nincs sok időm.

Szenvtelen hang a hangszóróból - A dohányzás nem engedélyezett. A beszélő öt óráig tart. A dohányzás nem engedélyezett.

Noémi - *(a hangszóró felé, hangosan)* Várok. Apámra mindig várni kellett. Már elnyomtam. Illetve, hol egy hamutartó? De úgy látszik, neki még a sitten sincs ideje, rám pláne. Itt is sok a dolga. Sok krumplit kell pucolni a konyhán. Mondják, dolgozik rendesen? El se tudom róla képzelni. Hát, nincs hamutartó, égen-földön... Nem, hogy rendesen dolgozik bármit, hanem, hogy egyáltalán dolgozik. Soha a rohadt életben nem csinált semmit. Gondolom, hogy örül, hogy itt vagyok. Hogy valaki ránéz egyáltalán. Vén szarházi. Nem érdemli meg, hogy idejárjak. Egyáltalán nem érdemli meg. Most már elszívom, ne haragudjon, oké? Nincs harag? Nem is tudom, minek jövök egyáltalán.

Szenvtelen hang a hangszóróból - Az elítélt nem kíván beszélőre jönni.

Noémi - Micsoda?

Szenvtelen hang a hangszóróból - Az elítélt nem kíván beszélőre jönni.

Noémi - Hanem mi a szent szart kíván? Micsoda? Eljövök ide, és ő nem kíván beszélőre jönni? „Nem kíván”! Hát az arcom eldobom. Micsinál? Keresztretjvényt fejt? Micsinál, mégis?

Szenvtelen hang a hangszóróból - Az elítélt kosárlabdázik.

Noémi - Micsinál? Kosárlabdázik? Ez csúcs! Kosárlabdázik? Mikor utoljára láttam, bot-tal járt. Életében más sportot nem űzött, mint a kártyázást. Ja, meg súlyt emelt, így hívta a sörözést a kocsmában, bocs, el ne felejtsem. A seggét nem emelte fel a fotelból egész gyerekkoromban. Ha egyáltalán otthon volt. De ha nem volt otthon, akkor se kosárlabdázni volt, annyit mondhatok. Kosárlabdázik! Ez komoly? Tudja a vén gazember egyáltalán, hogy anyám megtiltotta, hogy idejárjak? Megtiltotta! Hogy én vagyok az egyetlen, akit még érdekel, hogy él-e még, vagy beadta a kulcsot? Száznegyven kilométert utaztam! Anyám egyene-sen megtiltotta... Mondják meg neki, hogy kapja össze magát, és tépjen ide, mert a lánya száznegyven kilométert utazott miatta! És csipkedje magát! És csókolgassa a lábam, hogy itt vagyok! Köszönje meg!

Szenvtelen hang a hangszóróból - Az elítélt kosárlabdázik.

Noémi - A kurva anyjába kosárlabdázzon, ha én itt vagyok! Mondják meg neki, hogy ezt nem teheti velem! Ő az apám, akár tetszik ez neki, akár nem! Ilyen mocsok volt, ilyen, ilyen, ilyen, ráismerek! Rohadt tetű, aljas... Hogy dögölne meg. Kosárlabdázik. Bocsánat, elnézést, hogy erre jártam. Hogy minek él az ilyen tetű. Anyám azt üzeni neki, hogy dögöljön meg. Hallod, apa, anya azt üzeni, hogy dögölj meg! Okvetlen adják át neki! Mindenképpen! Hogyhogy nem kíván beszélőre jönni... hogyhogy... hát mi a szar dolga van, mikor a lánya van itt? *(sír)*

Szenvtelen hang a hangszóróból - Az elítélt kosárlabdázik.

Noémi - Kiborító volt, anyámtól meg lehetett örülni, én is megszöktem volna tőle, már akkor, de meg is szöktem, sokkal később, egyedül. Mikor kicsi voltam, mondtam neki, vigyél magaddal, vigyél el, apa, vigyél, vigyél, vigyél. Egyszer meg már nem is jött többet. Lehet, hogy akkor is sitten volt, nem tudom. Egyszer csak nem jött. És később se. Mondjuk, megértem, anyámtól meg lehetett bolon-dulni, szó szerint, meg lehetett. De mégis, idetolhatná a pofáját. De hát kosár-labdázik. Érdekes lehet. Egyik kezében a botja, a másikban a labdát vezeti. Zsákoláshoz biztos megkér valakit, hogy tartsa a botot egy pillanatra. Mikor tini voltam, még bosszút akartam állni rajta. Egyszer... botrányos szerelésben állítottam be valami lebujba, tényleg, mint egy riherongy, átlátszó blúzban, ahol a haverjaival, azt hiszem, éppen a születésnapját ünnepelte. Nem tudom ponto-san, mikor van apám születésnapja. Lehet, hogy csak ittak, egyszerűen ittak, nem tudom. Bár én a születésnapjára szántam. Ott aztán elkezdtem valamelyik haverjával, valamelyik öreg szeszakazánnal, tökmindegy volt nekem, melyikkel, hazavágtam apám buliját, ordenáré módon viselkedtem, el akartam cseszni a bulizását, egy életre, hogy megemlegesse. Mindegyik rohadt vén alkoholista ölébe beleültem, nem nagyon érdekelt, mi történik. Csak anyámnak jó, ő eszi a tablettáit, hibernálja magát teljesen. A hétvége, az mindig üres nekem, mindig. Anyám ilyenkor fel se kel, leszedálja magát, neki jó. A barátnőim mind a faszijaikkal vannak. Meg vagyok átkozva, úgy tűnik. A gyerekeikre szoktam vigyázni, tudják, hogy engem meg lehet kérni, mindig a gyerekeikre vigyázok. Míg ők elmennek a faszijaikkal, moziba, meg inni. Meg is fürdetem őket, ha kell. Vagy rajzfilmet nézek velük. Szeretem a rajzfilmeket. Délután van, anyám ilyenkor már alszik, neki jó, nézi a tévét, vagy alszik, kiüti magát. Én meg itt vagyok. Mindjárt eloltom, eloltom a cigimet. Várjon.

(nem mozdul.)

20.

a kertészetben, hárman

- Bea - Normális, normális maga? Megüti a húgomat? Normális, mondja?
- Bandi bácsi - *(mogorván)* Bocsánat.
- Bea - Ezt nem lehet ennyivel elintézni, ez nem ilyen egyszerű. Fel fogom magát jelenteni! Maga egy barom!
- Bandi bácsi - Kiszedte a levendulákat. Kiszedte.
- Bea - Leszarom a maga kurva levenduláit! Ott szarom le, ahol vannak, a maga kurva levenduláit, kit érdekelnek a maga hülye levendulái? Akármilyen is történi a maga levenduláival, akármilyen, érti, az nem ok, hogy megüsse a húgomat! Hogy képzeled, vén hülye, hogy képzeled?
- Bandi bácsi - Át akarta ültetni, csak nem jól fogott hozzá, én meg nem voltam itt.
- Bea - Nem érdekel, mit akart, és nem érdekel, hogy maga hol volt, vagy hol van! Maga egy barom. Egy személtáda!
- Bandi bácsi - Bocsánat.
- Bea - Semmi bocsánat!
- Bandi bácsi - Csak odébb löktem, igazából. Nem esett baja.
- Bea - Azért sír így, igaz? Azért? Zsani, megütött ez a vén hülye, megütött téged?
- Zsanett némán áll, nem sír.*
- Bandi bácsi - Csak odébb löktem, hogy ne folytassa. Hogy hagyja abba. Ideges vagyok mostanában.
- Bea - Majd még milyen ideges lesz, meglátja! Most jön az igazi idegesség!
- Bandi bácsi - Bocsánat. Tanítani akartam. Kertésznek. Hogy legyen kertész. Meg akartam mutatni, hogy...
- Bea - Hát sikerült, vén idióta!
- Bandi bácsi - Elrontottam. Bocsánat.
- Bea - Ki fogom rúgatni magát. Még ma.
- Bandi bácsi - Mindent elrontottam.

21.

egyedül az irodában

Sanyi bácsi zenét indít. Némi tétovázás után táncolni kezd. Nem ügyes, elrontja, újrakezdi, időnként tanácstalan. Szívósan próbálkozik.

Az ajtón hosszan kopognak, nem figyel rá.

22.

a kertészetben, ketten

- Noémi - Kettő meg kettő? Ne bögg, ne böggél nekem! Kettő meg kettő?
- Zsanett - Az négy. Kettő meg kettő, az négy.

Noémi - Na és kétszer kettő? Na, az mennyi, kétszer kettő? Azt persze nem tudod. Most megakadtál, mi?

Zsanett - Az négy, az is négy. Kétszer kettő négy.

Noémi - Kis ravasz. Kis ravasz vagy te, kis ravasz. Nem is vagy te olyan hülye. Közben meg hülye vagy teljesen, mi? Hülye vagy te teljesen, teljesen egy idióta. Eszed a földet, mi? Eszed, azt hiszed, nem látja senki, de eszed. Meg figyelsz. Mindig figyelsz, mi, amilyen sunyi vagy. Kis sunyi. Sunyi vagy, igaz? Tudod te, hogy az vagy, tudod. Meg hülye vagy, egy komplett hülye.

Zsanett - Nem, sunyi nem vagyok. Nem vagyok. Hülye nem vagyok, sunyi nem vagyok.

Noémi - De az vagy. Meg egy kis rohadék vagy, látom én rajtad, hogy az vagy. Háromszor öt? Na, itt már meg vagy akadva, mi? Ezt már nem tanítják a hülyék iskolájában, ezt már nem, mi? Idáig már nem jutottatok.

Zsanett - Tizenöt. Háromszor öt, tizenöt. Háromszor öt, az tizenöt. Négyyszer öt, az húsz.

Noémi - Pofa be. Hülye vagy, és kész. Tudsz ugrálni, mint a békák? Na, tudsz? Lássam! Ugrálj, gyerünk. Azt se tudod, milyen az a béka, olyat még nem láttál, mi? Összekevered a griffmadárral. Gyerünk! Hogy csinál a béka, a béka hogy csinál?

Zsanett - A béka brekeg, a béka vízben él. A béka brekeg.

Noémi - Hát brekegjél, gyerünk, brekegj, halljam. Hogy brekeg a béka, hogyan? Hallottál már békát brekegni?

Zsanett - Hallottam, békát brekegni már hallottam.

Noémi - Gyerünk, gyerünk!

Zsanett - A béka legyet eszik, a gólya békát eszik.

Noémi - Jaj, de ki okos vagy, jaj, de okos! Hát nem is vagy te olyan hülye, igaz, hát nem is! Hogy áll fél lábon a gólya, hogy áll? Mikor békát eszik, hogy áll? És most ugrálj, gyerünk. Ugrálj, fél lábon ugrálj, ne bőgj. Szeretnél egy ki földet enni, mi, azt szeretnél, az jól esne, mi, az jó volna. Látom én. Hát egyed, gyerünk. Ehetsz, hallod, megengedem, ehetsz. Egyed, gyerünk, kis hülye, egyed, lássam. Csipegedsz. Vagy én tömjem beléd? Beléd kell, hogy tömjem, ezt akarod, ezt, tényleg? Kis kretén, kis zombi, kis idióta. Tessék, tessék. Fogyaszd egészséggel. De hülye vagy te, Istenem! Hát ilyen hülye vagy? Ennyire? Sose hittem volna, hogy ilyen hülyék vannak, míg meg nem láttalak, sose. Menj, te kretén, menj innen, eredj innen, és mosd meg szád. Mosd meg a pofád, tiszta sár vagy. Milyen undorító! A gyomrom kifordul, milyen undorító! Húzz innen a francba.

23.

egyedül egy templomban (a kegyszerboltban)

Rákné - *(imádkozik egy szentkép előtt)* Istenem, Istenem, Istenem. A rohadékok. Bámulnak, kiesik a szemük, kifolyik a szemük, úgy néznek minket, úgy nézik a Zsanit, nézik a kis Zsanikámat, ha elfelejti becsukni a száját, ha leguggol, ringatja magát, ringatja előre-hátra, ha leül a földre, hát nem szabad neki leülni a földre, ha fáradt, hát nem szabad? Hát, ha az úgy jó neki, ha jó? Gyűlölködő székenbe öltöznek, mikor lesz ez? Betölti a szádát nevetéssel, mikor lesz? Kicsi szentem. Ne engedd, hogy csak gyűlölködjek, Krisztus, ne engedd. Véget ér

minden, öreg vagyok, véget ér, nem futok tovább. Hogy pusztulnának el, nem tudnak semmit, nem értenek semmit, nem láttak még semmit. Gyűlölöm őket, minden rohadékot, verje meg őket az Isten. Mi lesz vele, ha én meghalok, Istenem, mi lesz, mi lesz, micsoda?

24.

a két lány leskelődik

- Noémi - Vigyázz már, nem látok. Mit csinál ennyi ideig? És mi ez a zene?
- Bea - Táncol.
- Noémi - Az öreg Sanyi, micsoda? Hülyéskedsz? Eressz!
- Bea - Ne görcsölj ezen ennyit. Gyakorolja a lépéseket.
- Noémi - Milyen lépéseket?
- Bea - Keringő, nem hallod?
- Noémi - Hát ez! Ezt nem hiszem el! Ez becsavarodott?
- Bea - Mért csavarodott volna be? Gyakorolja a lépéseket.
- Noémi - Hát nem hiszem, ha nem látom.
- Bea - Mi a szart csinálsz?
- Noémi - Felveszem a telefonomra, micsinálnék. Aztán felteszem a netre.
- Bea - Haggyad már. Nem kell belőle bohócot csinálni.
- Noémi - Micsoda? Mi bajod van?
- Bea - Hagyd békén.
- Noémi - Megbuggyantál? Add vissza a telefonom!
- Bea - Itt van a telefonod, na parázz.
- Noémi - Olyan hülye vagy, mint a húgod, pont olyan hülye.
- Bea - Itt a hülye telefonod, és fogd be. Sokat jár a szád.

25.

a kertészetben, ketten

- Sanyi bácsi - *(vezeti a könyvelést)* Én jó ember vagyok, ezt mindenki megmondhatja neked. Kérdezzél meg bárki az utcában, én jó ember vagyok. Remek ember! Egy se fog mást mondani. Kérdezzél meg bárkit a kerületben. Százkettőször tizenegy. Várj nem: tizenkettő, még egyszer rendelttem belőle, százkettőször tizenkettő.
- Zsanett - *(nehézkiesen egy zsebszámológéppel számol)* Ezerkétszáz-huszonnégy.
- Sanyi bácsi - Százkettőször tizenkettő? Annyi? Na jó. Ezt most ide beírjuk, látod. Például az öreg Bandit is kirúgtam, miattad rúgtam ki, merthogy... már hogy is mondván... inzultált téged. Na most... tizenegyezer-négyszázöt szor nyolc. Érted? Szor nyolc. Figyeljél!
- Zsanett - Kilencvenegyezer-kettőszáznyolcvan.

- Sanyi bácsi - Értem. Hát, ha annyi, akkor annyi. Zsanika, ha rám hallgatsz, sose nyitsz virágüzletet. Sose! Csak kétszer vesznek virágot az emberek életükben, csak kétszer, mindig ezt mondom... egyszer esküvőre, a másik meg... a másik meg... mit is mondok mindig, melyik a másik? Az én fejem se káptalan. Tízszer ezer. Illetve ezt tudom fejből, ezt ne szorozd be.
- Zsanett - Tízezer.
- Sanyi bácsi - Spórolj az elemmel, Zsanika, mondom, hogy tudom, ennyit még tudok, tízezer, persze, hogy tízezer.. mit is kezdtem mondani?
- Zsanett - Csak kétszer vesznek virágot az emberek, ezt kezdte mondani. És a feje se káptalan.
- Sanyi bácsi - Hát nem, hát nem az, tényleg nem. Annyi mindent kell fejben tartanom, Zsanika, ha tudnád! Sose legyél üzletember, Zsanika, sose, ígérd meg nekem. Vagy ezt már mondtam?
- Zsanett - Ezt már mondta, a feje se káptalan előtt. Előbb ezt mondta, aztán, hogy nem káptalan.
- Sanyi bácsi - Na jó, ha mondtam, hát mondtam, a lényeg, hogy te mindig figyeljél. Huszonkétezer-hatszáztizenkettő meg száznegyvennyolcezer-kilencszázhetvenkilenc. Ha új életem lenne, ha lenne még egy életem! Hej, ha lenne még egy életem! Én akkor koporsós lennék, Zsanika! A temetkezés, Zsanika, a temetkezés!
- Zsanett - Százhetvenegyezer-ötszázkilencvenegy.
- Sanyi bácsi - Micsoda? Lehetetlen. Jól adtad össze?
- Zsanett - Jól adtam össze, nem lehetetlen. Nem lehetetlen, jól adtam össze, lehetséges, Sanyi bácsi, jól adtam össze.
- Sanyi bácsi - Mindegy, fő, hogy te figyeljél. És szólj, ha a masinában lemerül az elem. Olyankor megbolondul, egészen megbolondul, minden összekutyulódik rajta, elhalványul, aztán összekutyulódik. Hol jártam, mit mondtam?
- Zsanett - Hej, a temetkezés. Ezt mondta, Sanyi bácsi, a káptalan után mindjárt azt mondta, hej, ha lenne még egy életem, hej, a temetkezés.
- Sanyi bácsi - Ezt mondtam?
- Zsanett - Ezt. Én figyelek, Sanyi bácsi, mindig figyelek.
- Sanyi bácsi - Ki kéne hegyezni a ceruzámat. Hát igen, ez nem bolt, Zsanika, az emberek már nem visznek virágot, régen vittek, de ma... régen egy névnap, egy Mária, egy Erzsébet, Zsanika, egy... egy Ilona, Zsanika! De ma semmi. Már nem is lopnak, régen bemásztak, loptak, márhogy virágot loptak, ma lopnak mindent, de virágot csak azért se, ott van az orruk előtt, de nem. Két éve elvitték ezt a számítógépet, már nem ezt, hanem ami előtte volt itt, két éve, de a virághoz nem nyúltak, Zsanika. Ma már csak temetkeznek az emberek, Zsanika, hogy dögölnének meg. Ki kéne hegyezni a ceruzámat.
- Zsanett - Kihegyezzem, Sanyi bácsi?
- Sanyi bácsi - Legszívesebben én is eltemetkeznék, Zsanika, csak ha ilyen csinos lányt lát az ember, mint te vagy Zsanika, akkor van életkedve, akkor. Különben semmi. Csak akkor.
- Zsanett - Hegyes lett, éles lett, egészen éles, mint a tű, olyan éles. Éles, hegyes, éles.

Sanyi bácsi - Azt tudod, hogy te csinos vagy, Zsanika? Hm, tudod? Kis huncut vagy te, tudod te.

Zsanett - Ilyet nem szabad mondani, Sanyi bácsi, nem szabad, nem szabad.

Sanyi bácsi - Ugyan, ugyan! Viccelni csak szabad? Te nem érted félre a tréfát, nem igaz? Vagy igen? Nem vagy te olyan lány.

26.

egy folyosón ketten

Noémi - Nem gondolod meg?

Bea - Nem gondolom meg.

csend

Noémi - Sokáig váratnak minket.

Bea - Na ki vele, mondd, mit szeretnél tudni?

Noémi - Nem akartam kérdezni semmit.

Bea - Látom rajtad, hogy akarsz.

Noémi - Semmit, de tényleg.

Bea - Elég hülyén festek, ott lenn. Tegnap voltam gyantáztatni. De olyan pokolian fájt, mint még soha. Csak a felét szedtettem le. Az egyik oldalát.

Noémi - Csak egyik oldalt? Az hogy lehet?

Bea - Mondom, pokolian fájt. Azt hittem, megütöm a Katit. A Kati a kozmetikus. Azt kérdezte: „Ó, ó, ennyire fájt, szegénykém, ó jaj?” A hülye. Mondom neki, mit gondolsz? Örömben sikoltozok?

Noémi - De hogyhogy félig?

Bea - Hát nem bírtam maradni. Egyszerűen nem bírtam. Az az igazság, hogy kirohantam. Mondjuk, nem voltam valami méltóságteljes. Nehéz méltósággal elvonulni, ha az ember bugyija ragad a meleg gyantától.

Noémi - És a kozmetikus hagyott így elmenni, félig leszedve?

Bea - Hát nagyon be akarta fejezni. De mondtam neki, ha forró gyantával közelít felém még egyszer, ráborítom. Azt hiszem, eléggé megijedt, igazából, hogy most így visszagondolok. Azt hiszem, nem valami normálisan viselkedtem. Valószínűleg azt hitte, tényleg belenyomom a fejét, ha még egyszer hozzám ér. Nem tudom, miért fájt ennyire.

Noémi - És akkor mi lett?

Bea - Hát semmi. Csipesz, olló, borotva. Otthon megpróbáltam egyedül befejezni. De attól tartok, még így is elég hülyén festek ott lenn.

Noémi - Le se szarjad. Nem ez a te gondod. Senki se fog ezzel foglalkozni.

Bea - Hülyén fest.

Noémi - Azt mondtad, ez nem a te nőgyógyászod. Le se szarjad.

Bea - Valami helyettesítés van, vagy mi. Jobb is így.

Noémi - Nem gondoltad meg?

Bea - Fejezd már be.

Noémi - Csak azért kérdem, mert a múltkor még annyira meg akartad tartani.

Bea - Azóta meggondoltam.

Noémi - Igazad van. Igazad is van. Apa kell egy gyereknek. Egy kamionsofőr meg nem apa. Akit nem is ismersz. Meg beszélni se tudsz vele. Vagyis nem is tudnál, ha tudnád is, ki az. Már hogy nem tudnál vele beszélni, ha megtalálnád se, illetve tudnál, csak ő nem értené, de nem is tudnál, mert nem tudod, kicsoda, illetve, ha tudnád is, kicsoda, nem tudnád, merre keresd, de, ha tudnád is kicsoda, meg merre keresd, nem tudnál vele beszélni, de még, ha értene is magyarul, akkor se tudnád, merre keresd, meg kicsoda...

Bea - Te tudtad igaz? Sejtetted. Gondolom, nem szoptad be a kis történetemet.

Noémi - Miről beszélsz?

Bea - Hát ez a kamionos sztori a Bikában. Te tudtad igaz?

Noémi - *(óvatosan)* Hát...

Bea - Ezt akarod kérdezni reggel óta, igaz?

Noémi - Mit akarsz ezzel mondani?

Bea - Hát igen, nincs semmiféle kamionos. Illetve nem is volt. A gyerek az Attilaé. Lenne.

Noémi - *(nem mer semmit mondani)* Mindegy, túl leszel rajta. Holnap hazaengednek.

Bea - Kösz, hogy elkísértél.

Noémi - Utálom a kórházakat. Gyűlölöm. Állandóan az anyám jut róla eszembe. Az idegbeteg bogyóival. Gyűlölök itt lenni.

Bea - Pláne kösz.

Noémi - Hát figyelj, ha már az Attila nem kísért el... És ő nem akarná?

Bea - Az Attila, ugyan! Attila! Még hogy ő.

Noémi - Hátha, hátha jó fej lenne. Mér, hátha, honnan tudod?

Bea - Annyi füvet szívott már, hogy szétfolyik az agya.

Noémi - Ezt most mér mondod?

Bea - Annyi bélyeg, annyi gomba, annyi, az agya kemikália, az agya cseppfolyós neki, egy állat, egy állat lakik neki odabenn.

Noémi - Megütött? Egyszer megütött?

Bea - Szóval az öreg Sanyi arénázott? Nem akart szabadnapot adni neked?

Noémi - Vagy többször is? Rendszeresen?

Bea - Sztrájkolnunk kéne. Az egész ellen sztrájkolni kéne mosmá.

Csend

Noémi - Kérsz egy kávé? Ott az automata.

Bea - Ez az én számom a kijelzőn. Kösz, hogy elkísértél.

27.

ketten

- Sanyi bácsi - Pedig egyszerű. Átfogod a derekam. És akkor: egy két hár.
- Zsanett - Nem tudom, én nem, nem.
- Sanyi bácsi - Egy két hár, egy két hár.
- Zsanett - Jaj, jaj, Zsanett, jaj.
- Sanyi bácsi - Az órán tanultam, tegnap, bent az órán.
- Zsanett - Sanyi bácsi, Sanyi bácsi. Ezt nem tudom, ezt nem tudom én.
- Sanyi bácsi - Nem vagy te ügyetlen. Hát látod, hát ugye? Gyors, gyors, lassú, gyors, gyors lassú.
- Zsanett - Nem tudom a gyors, gyors, lassút. Nem tudom, nem.
- Sanyi bácsi - Gyors, gyors, lassú, gyors, gyors, lassú.
- Zsanett - A Bea, a Bea. A Beát akarom, a Bea jöjjön.
- Sanyi bácsi - Megy ez a Bea nélkül neked, nem kell a Bea ide. Lépés, lépés, csacsacsa, lépés, lépés, csacsacsa.
- Zsanett - A Bea. Bea.
- Sanyi bácsi - Már hazament. Milyen jó illata van a hajadnak. A derekam fogd át, és akkor.

28.

a lakásban, ketten

- Rákné - Persze, hogy nehéz, Zsanika, nehéz, mindenkinek nehéz. Neked meg az első munkahelyed, az első, csillagom. Hát persze, hogy nehéz. Finom levest főztem, ezt szereted, gyere, egyél, leves, finom leves, ezt szereted, szereted nagyon. Megterítesz? Szedd össze magad, csillagom, szedd össze, szomorúságra nincs ok, nem kell, eszünk, meglátod, milyen finomat, utána játszunk, igaz? Társasjátékot játszunk, társasozunk, te meg én, ahogy régen, csak te meg én, mint mikor kicsi voltál, emlékszel. Anya nagy lánya, miért hallgatsz? Anya búval-bélelt kislánya, megteríti az asztalt?
- Zsanett - Búval bélel.
- Rákné - Ezt csak úgy mondják, tudod, mondanak ilyeneket. Hát ez ilyen szólás-mondás, hát ilyen. Semmi értelme. Mért hallgatsz? Anya szomorú, ha hallgatsz, anya, látod? Nézz rám. Nézd csak, jobbra kanál, jobbra kés... ki segít nekem? Ki segít anyának? Aztán rajzfilmet nézhetsz, aztán mindent megbeszélünk. Ki segít anyának?
- Zsanett - Bélel. Bélel, ez mit jelent. Bélel, bélel, bélel.
- Rákné - Tegnapiak vagyunk, te meg én, tegnapról vagyunk, és nem tudunk semmit, te meg én. Imádkozz, Zsanett, Isten megbocsát.
- Zsanett - Isten, Isten.
- Rákné - Némán imádkozz.

29.

a kertészetben, ketten

- Noémi - Istenem, maga az? Nem hiszem el! Ezer éve... Gyere csak Bea, gyere, képzelj, ki van itt! Úgy látszik, hátra ment. Istenem, mi van magával Bandi bácsi? Meséljen, jól van?
- Bandi bácsi - Hát munkám az van. Hála Isten. Hasznos ember vagyok, hasznosan töltöm a napjaim.
- Noémi - De hát mivel foglalkozik. Kertészet?
- Bandi bácsi - Most egy karnyújtásnyira van tőled a lehetőségek világa - nagyszerű termékeinkkel a pénzügy területéről. Exkluzív márkák és kiváló termékek minden pénzügyi kategóriában. Garantáljuk a megelégedettségét. Márhogya tiédet.
- Noémi - Ezt nem értem. Nem kertészet, vagy mi?
- Bandi bácsi - Hát nem. Nem kertészet. Multilevel. Boldog és hasznos ember lettem, Noémike.
- Noémi - Multilevel, Bandi bácsi?
- Bandi bácsi - Multilevel marketing.
- Noémi - De mit árul, Bandi bácsi?
- Bandi bácsi - Nem árulok, Noémike, nem árulok én. Értékesíték. Sales.
- Noémi - Mi a szentség? Azt árulja?
- Bandi bácsi - Úgy írják: sales, úgy ejtik szélsz. Ez vagyok én. Egy boldog ember.
- Noémi - És mit értékesít, mit szélszel?
- Bandi bácsi - Részvényopció. Hongkongi részvény. Meg szingapóri.
- Noémi - Hát elzuhanok magától, Bandi bácsi. Látom, felvitte az Isten a dolgát. Hallod ezt, Bea? Hol van ez már? Feltartja valami hülye vevő. Pont most, mi? Gyere, gyere, az agyad elhagyod! Mit árul, mondja? Sehogy se bírom megjegyezni.
- Bandi bácsi - Szingapóri opció.
- Noémi - *(kiabál)* Hallod? Hallod te ezt?

30.

ketten

- Bea - Igen, tudom, hogy nem a te apád, hanem az én apám, de viszont te a testvérem vagy, márhogya a féltestvérem, de az majdnem olyan, sőt a mi esetünkben pont olyan, így aztán a te apád is lehetne, ha le nem lép. Szóval ezt a levelet írtam neki, a hülyének, ezt hallgasd meg, ezt írtam.
- „Drága jó apám...” a levél elején megszólítás van, ez a megszólítás, hogy drága apám, lehetne kedves is, vagy valami, családtagoknak bensőséges megszólítás jár. A levél így néz ki: bevezetés, tárgyalás, befejezés. A bevezetésben az ember kifejti, miről fog írni. Szóval „Drága jó apám”... Ez itt nem érdekes... „Legutóbbi soraidat végképp nem értem, amiben azt írod, hogy annyira szeretted minket, hogy el kellett menned, hogy el kellett, hogy hagyjál bennünket, ahogy írod – a

családi boldogság érdekében -, hát már ne haragudj, ezt nem tudom mire vélni, ennek se füle, se farka. Az életem kisiklott, ez a te hibád, egyértelműen az.”

Idáig jó, nem? Ez volt a bevezetés, most aztán kap a pofájába. A bevezetésből ki kell derülni, mi várható aztán, érdemes-e továbbolvasni, vagy mi van, itt aztán most már számára világos, hogy kap a pofájába. „Anyám gyenge nő, és gyenge ember, és kegyyszeráros, szóval rád kellett, hogy támaszkodjam, rád kellett volna, de neked fontosabb a családi boldogság, meg az olajra lépés, és nem voltál sehol. Maradt a kegyyszeráros, aki az anyám, mert már ne haragudj, az, aki utánad jött, márhogy a Zsanett apja...” itt a te apádról írok „az olyan szar alak volt...” bocsáss meg, Zsani, de ez az igazság, te nem emlékezhetsz, de ez az ábra „...az olyan szar alak volt, hogy arra kár a szót vesztegetni. Egyszerűen nekem jár az örökség, meg támogatás, és most jár, nem később, később már nincs súlypontja neki” ezt igyekeztem finoman írni neki, ha már így feltört, meg, gondolom, felolvassa annak a hülye pipec feleségének, bár szerintem egy óriási liba, csak megjárta magát, egy belsőépítész különben, meg lakberendező, ami abban áll, hogy tologatja a bútorokat, gondolom, szóval ez a súlypont azt jelenti, hogy később már baszhatom, Zsanikám, feléli a kis lotyó, és ha már az én jó apám ilyen egy ingatlankirály, ugyan már jussak eszébe, nem így van?

Na ez volt a tárgyalás. „Drága apám, kívánok neked, és kedves jó feleségednek jó egészséget, minden jókat, ölel egyetlen szerető lányod, és jussak eszedbe.”, na ez meg a búcsú, márhogy a befejezés, bensőséges, ahogy kell, teccik?

Ez hogy egyetlen szerető lányod, ez nagyon király, erre eszméletlen büszke vagyok, hogy ezt így kiagyaltam, mert így eszébe jut, hogy több gyereke, az nincs neki, lakóparkja van, meg minden, de gyereke nincs, csak én vagyok, mer ez a liba nem szül gyereket neki bútortologatás közben, nem ér rá.

Édes kis anyám, micsinálsz már megint, micsinálsz? Istenem, nem szabad, kicsi szívem, nem!

31.

a kertészetben, ketten

Sanyi bácsi - Jössz táncolni, jössz, Zsanika? Jössz?

Zsanett - Sanyi bácsi, Sanyi bácsi.

Sanyi bácsi - Mindenki elment, ne félj, mindenki elment. A Noémi a postán van, a pénzt befizeti a postán. A Bea a rendelést intézi, már nem jön. A Noémi nincs, a Bea nincs.

Zsanett - Sanyi bácsi, Sanyi bácsi.

Sanyi bácsi - Gyere csak, gyere, ne félj, gyakorlunk, gyakorolni kell, ne félj, minden rendben van, ne félj, azt nem szabad, nem.

Zsanett - Nem szabad.

Sanyi bácsi - Tudod, hogy a Sanyi bácsi szeret téged, tudod, nem kell ilyen butaságot csinálni, nézd most mit csináltál, nézd, ezt is fel kell söpörni, fel kell takarítani, ha feldőlt, nem baj, feldöntötted, gyere, menjünk gyakorolni. Tudod már a lépéseket, tudod?

Zsanett - Felseprem, ezt itt felseprem, ne maradjon itt, a piszok itt marad. Nem szabad.

Sanyi bácsi - Majd felsepred aztán.
 Zsanett - Mikor aztán, nincs aztán, ne legyen aztán, nem szabad aztán.
 Sanyi bácsi - Ne hagyd el így magad, ne húzasd magad, ne hagyd el így magad.
 Zsanett - Sanyi bácsi, hegyezek ceruzát, élesre hegyezem, a fekete ceruzát, felseprek, felseprek.
 Sanyi bácsi - Nem szép, ha egy lány kéreti magát, nem szép, jaj, de nagyon nem.

32.

a lakásban, ketten

Bea - Nem veszitek fel a telefont.
 Rákné - Hát én hogy venném már fel? Dolgozom.
 Bea - Ott is kerestelek, ott se veszed fel.
 Rákné - Nem veszem, nem veszem. Hát ott se vagyok. Beteg voltam, nem mentem dolgozni, zárva volt az üzlet, hogy venném már fel, ha ott se vagyok.
 Bea - Akkor meg itt vagy, ha beteg vagy. Itt vagy itthon, nem, ha beteg vagy?
 Rákné - Ej, de nagyon rámenős lettél. Itthon, nem itthon, nem mindegy? Hol itt vagyok, hol nem, azt se tudom, hol áll a fejem.
 Bea - Végül is mindegy nekem. Nem jön dolgozni a Zsanett, ezért jöttem. Már hogy mér nem jön? Mi van?
 Rákné - Nem akar.
 Bea - De hát hogyhogy nem akar? Mi ez, hogy egyszerre nem akar? Eddig meg akart?
 Rákné - Eddig akart, most meg nem akar. Van ilyen, nem?

Csend

Bea - Hát kölyökkutya legyek, ha értem. De hát mi baja lett egyszerre?

Csend

Rákné - Nem tudom. Becsületszavamra mondom neked, nem tudom. Valami van vele, valami van, ilyen sose volt még.
 Bea - Beszölt neki valaki? A hülye Noémi?
 Rákné - Mindig beszél valaki, arra rá se ránt. Meg se hallja.
 Bea - Akkor meg mi a bánat van vele?
 Rákné - Mondom, nem tudom.
 Bea - De hát most akkor mi van? Tíz napja nem jött, a telefont nem veszitek fel, mi van? Mégis, mi van?
 Rákné - Ne kiabálj.
 Bea - Még jó hogy kiabálok. Tudod, mekkora égés ez nekem? Felfogod? Pocsolyába nyálaztam a számat, míg kisírtam neki ezt az állást.

- Rákné - Őszintén mondom, nem tudom, mi lőtte. Hallgat egész nap, se nem eszik, se semmi. Gunnyaszt a sarokban.
- Bea - A tököm teli van vele. A tököm teli van az egésszel. Hol van most?
- Rákné - Rajzfilmet néz odabenn. Az ebédjét meg kihozhatod, hozzá se nyúlt.
- Bea - Rajzfilmet néz?
- Rákné - Vagy edd meg te legalább.
- Bea - De jó neki! Én is utálok, és mégis megyek melózni. Apám, rajzfilmet néz! De jó sora van!
- Rákné - Istenem, te is!
- Bea - Betépett a Micimackóval, mi? Egészen betépett, le van szedálva tőle.

33.

a kertészetben, egyedül

- Sanyi bácsi - *(telefonál)* Nem, nem iszom, semmit, nem sokat. Csak reggel, reggel egy egész keveset, nem is érzi meg rajtam senki, ebben biztos vagyok, egészen biztos, inkább azt éreznék, ha nem ittam volna semmit, említeni is kár, annyira semmit, csak hogy fel tudjak kelni, hát szembe kell nézni a dolgokkal, hát el kell menni a rádióig, nem tudok felkelni, ha nincs emberi hang, nem tehetek róla, ha nem hallok senkit, furcsák ezek a kereskedelmi rádiók, mindenki olyan vidám, egészen vidám, és ez jó, így nem gondolok semmire, hallgatom őket, bosszant persze, nem tehetek róla, de hallgatom, és nem gondolok semmire. Üres a lakásom. Hát a lakásom, az üres. Este, este kvízműsorokat nézek, azt szeretem. Mindent kitalálok, minden kérdésre tudom a választ, ilyen vagyok, ilyen, nem tehetek róla.
- Telefondoktor hangja - Bocsánat, ezt most nem értem, nem értem. Az a problémája, hogy nyilallást érez a jobb oldalában, azt mondja?
- Sanyi bácsi - Az igen. Az is. De hát nem az a legrosszabb, hogy... de hát ki szeret hazajönni? Vagy ezt már mondtam?
- Telefondoktor hangja - Kedves uram, ez itt a telefondoktor, én telefondoktor vagyok, telefonos orvosi szolgálat, emelt díjas, tudja, hogy emelt díjas? A lelkisegély száma száztíz...
- Sanyi bácsi - Tudom, tudom a számukat, szoktam velük beszélni. Elég agresszívek.
- Telefondoktor hangja - Nos, a panaszai alapján a májára gyanakszom. Mikor volt kivizsgáláson?
- Sanyi bácsi - Őket nem hívom, nem tudnak semmit az életről.
- Telefondoktor hangja - Ne hagyja el magát. Este mennyit iszik? Este? Hall engem?
- Sanyi bácsi - Este? Nyüzsögnek a fejemben a gondolatok, nyüzsögnek, mint a férgek. Nem hagynak aludni. Elaludnék, és akkor egy valamire muszáj gondolnom, muszáj, valami régi emlék, valami, amit gyűlölök, és akkor már attól fogva muszáj arra gondolnom, muszáj, és nem alszom.
- Telefondoktor hangja - Eszik rendesen? És mozognia kéne.

Sanyi bácsi - Mozgás, igen, az van, egy táncklubba járok. Igen, mozgok.

Telefondoktor hangja - Táncklub? Az remek, az egészen remek! Nagyszerű! Csak járjon oda.

Sanyi bácsi - Csupa kripli, csupa reménytelen figura, vén hülyék, egy csomó debil. Maga is gyűlölné, ha látná. Csupa szomorúfejű ember, rossz nézni őket. Nem megyek többet, azt hiszem, nem megyek. Pedig be van fizetve.

Telefondoktor hangja - Csak járjon oda, járjon szépen! Jó az magának.

Sanyi bácsi - De gyakorlok, gyakorlok itthon... egy lánnyal. Egy lánnyal gyakorlok. Maga mit gondol erről?

Telefondoktor hangja - Szerintem ez jól hangzik.

Sanyi bácsi - Mindenfélét mondanak az emberek.

Telefondoktor hangja - Ugye tudja, hogy ez egy emeltdíjas szolgáltatás? Mert aztán később nem tud reklamálni.

Sanyi bácsi - Egy napsugár.

Telefondoktor hangja - Visszatérve a májára...

Sanyi bácsi - *(leteszi)* Hol ez a lány?

34.

a kegyszerboltban, ketten

Rákné - Mától itt fogsz dolgozni, itt velem. Itt is tudsz dolgozni. Eladod a képeket, sepred az üzletet. Tudsz te is eladni, nem? Hát hogyan tudnál. Ez micsoda például, ez micsoda?

Zsanett - Nem tudom.

Rákné - Ez Szent Antal szobra. Érted? Szent Antalé. Kié? Ismételd utánam.

Zsanett - Antalé.

Rákné - Szent Antalé, okos vagy. Húszezer. Az ára, az húszezer neki. Aranyozva is van, talpa is van, húszezer. Ha kérdi a sok szarrágó, mitől ilyen drága, ezt mondod. Mit mondasz?

Zsanett - Ha kérdi a sok szarrágó?

Rákné - Azt csak én mondom. Te azt mondd, jónapot, mit parancsol. Mit mondasz, ha kérdik, ha az árát kérdik?

Zsanett - Húszezer. Ha kérdik, húszezer, jónapot. Antal, Szent Antal.

Rákné - Mért húszezer? Mért ilyen drága. Ezt nem én mondom, ezt ők fogják mondani, az álszent piszkok. Miért ilyen?

Zsanett - Nem tudom.

Rákné - Aranyozva van! Krisztus az égben, ennyit nem tudsz megjegyezni, ennyit? Aranyozás.

Zsanett - Aranyozás.

Rákné - Ne bőgj. Aranyozás, talpazat. Ennyit mondasz, és nem bőgsz. Ez mi?

Zsanett - Nem tudom.

Rákné - Szent József, Szűz Mária és a kisdéd. Mi ez tehát?

Zsanett - Szent József, Mária, és a kis...

Rákné - Ded. Kisdéd. Szűz Mária.

Zsanett - Nem bőgök.

Rákné - Tanulj, tanulj, itt maradsz velem. Mától nem mehetsz oda. Ezután majd ketten áruljuk a semmit. Legalább vigyázunk egymásra, nem így van? Te énrám, én terád. Vigyázol anyára, mondd csak, vigyázol? Most is, meg, ha öreg lesz, akkor is? Ha én öreg leszek? Majd én, majd én megvédelek. A Bea nincs sehol, apád nincs sehol.

Zsanett - Apa.

Rákné - Ne bőgj.

Zsanett - Nem bőgök. Vigyázok, nem bőgök.

Rákné - Ne is. Menj seperni.

35.

a kertészetben, ketten

Noémi - Mit akar?

Sanyi bácsi - Nagyon nagy a szád, Noémi, nagyon öntudatos vagy, de én letöröm a szarvad, mindjárt letöröm. Tudod te is, mért akartam veled beszélni. Tudod, igaz? Hát hogyne tudnád.

Noémi - Fogalmam nincs.

Sanyi bácsi - Adok neked egy lehetőséget, hogy magad beszélj a dologról.

Noémi - Nagyon rejtélyes máma, főnök.

Sanyi bácsi - Nem akarsz nekem valamit mondani?

Noémi - Lila gőzöm nincs, mit akar.

Sanyi bácsi - Hallgatlak.

Noémi - Ne szívózzon velem, főnök. Tényleg gőzöm sincs.

Sanyi bácsi - Rendőrségi ügy lehet belőle, Noémi. Rendőrségi, én mondom neked.

Noémi - Már miből?

Sanyi bácsi - Én kell, hogy megmondjam? Hát én kell? Hát belenyúltál a kasszába, hát az van, édes gyerekem. Hívjam a zsarukat? Ezt akarod?

Noémi - Nem igaz.

Sanyi bácsi - Te akartad. Gondoltam, szólok, és visszateszed a pénzt. Gondoltam, visszateszed, és bocsánatot kérsz. Ilyesmiket gondoltam. Adtam neked egy esélyt.

Noémi - Mi a szarról szövegel? Milyen pénz?

Sanyi bácsi - Jól van, Noémi, te akartad. Rühellem az ilyet, jaj, de nagyon rühellem. Harmincöt éve vagyok tulajdonos, de még sose kellett hívnom őket, a zsarukat.

Rossz dolog ez, Noémi, nagyon rossz. Egyszer lopott valaki, egy elődöd, de az sírt, az bocsánatot kért, és mindent visszaadott, az olyan volt, abban ennyi becsület volt legalább. Békében elváltam tőle. Utálom a zsarukat.

Noémi - A maga helyében én is utálnám.

Sanyi bácsi - Tessék?

Noémi - Ahogy mondom.

Sanyi bácsi - Nem értelek.

Noémi - Hát csak gondolkozzon.

Sanyi bácsi - Miről beszélsz?

Noémi - A Zsanettől beszélek. A táncórákról beszélek.

Sanyi bácsi - Fogalmam nincs, mit akarsz ezzel.

Noémi - Tényleg nem? Főnök, maga keféli a Zsanettet.

Sanyi bácsi - Ez nem igaz.

Noémi - Láttam.

Sanyi bácsi - Kis mocsok vagy. Kis hazug.

Noémi - Én?

Sanyi bácsi - A Zsanett felnőtt nő. Azt csinál, amit akar.

Noémi - A Zsanett agyilag beteg. Amit meg láttam, nem éppen egy idilli pásztoróra volt. Nem úgy tűnt, mint aki élvezi. Nem úgy tűnt, mint aki nagyon odáig van magáért. Nem úgy tűnt.

Sanyi bácsi - A Zsanett olyan nekem, mintha a kislányom lenne.

Noémi - És, hogy egészen őszinte legyek, amit én láttam, engem leginkább egy nemi erőszakra emlékeztetett.

Sanyi bácsi - Nem láthattál semmit.

Noémi - A padlásról jöttem lefele.

Sanyi bácsi - Sose jártál a padláson.

Noémi - A kannákért voltam ott.

Sanyi bácsi - Hallottam volna, recseg a lépcső. Csak dumálsz.

Noémi - Megjavította a Bandi bá. Már nem recseg.

Sanyi bácsi - Akármit láttál, semmit se értesz. A lányom, lélekben a lányom ő nekem.

Noémi - Hahaha. Hallja, nevetek.

Sanyi bácsi - Sose tennék olyat, ami rossz neki. Sose, olyat sose, ami rossz, ami rossz neki.

Noémi - Az arcom leszakad.

Sanyi bácsi - Szeret engem, szeret velem lenni.

Noémi - Megkérdezzük a Zsanettet?

Sanyi bácsi - Micsoda kis kurva.

- Noémi - Vagy jobb ötletem van. Kérdezzük meg a Beát. Hát hogy mit szól hozzá? Szóljak neki?
- Sanyi bácsi - Kis kurva vagy. Hallgatlak, és nem hiszek a fülemnek. Egy rohadék.
- Noémi - Ezt maga mondja? De tényleg?

36.

a kegyesboltban, ketten

- Rákné - Az ikon... a jó hír bejelentése, hát igen, az Isten... az Isten és ember között. A jó hír az evangéliom. Ezért festjük aranyra. Nagyrészt aranyra, hát kisméretűt meg nem aranyra. Bolgár ikont festünk, ma eredeti bolgár Szűzanyát festünk, oda kell figyelni. Furnérlemezre festjük, vagy hát, ami van, igen. Szekrényajtó, a szekrénynek az ajtaja, az van. A hátuljára certifikátot teszünk, ami bizonyítvány. Ezt majd lemásoljuk, beragasztjuk. Én már húsz éve ugyanazt másoltatom, még nem is volt a fénymásoló a Herceg utcában, és máshová kellett járni certifikátért, mert olyan szép a certifikát, nagyon szép certifikát, eredeti certifikát, csodájára járnak, annyira eredeti. Ha nem tetszik nekik, kihozok egy másikat, és akkor az már originál. Ezt mondom nekik, már originál. Ami azt jelenti, még eredetibb. Hát ezek ilyen fokozatok. Szép legyen ám!
- Zsanett - *(a nyelvét kidugva elmélyülten fest)*

37.

a kertészetben a padláson, ketten

- Sanyi bácsi - Mi a szentség? Hát emmeg mi a hétszentéges szentség?
- Bea - Jaj, Istenem, még maga hiányzott. A francnak mászkál maga ide.
- Sanyi bácsi - Hogyhogy a francnak! Hogyhogy a francnak! Talán ez az én virágüzletem, a kurvanyját! Hát mi ez itt, inkább aszond meg, mi ez itt?
- Bea - *(a vereség tudatában csüggedten)* A vak is látja.
- Sanyi bácsi - Na, én pont nem látok elég világosan. Elmondanád?
- Bea - Ültetvény.
- Sanyi bácsi - Milyen ültetvény, milyen? Különben ne mondd meg, ne mondd, csak hordd innen lefele szaporán, de nagyon szaporán. Nem is akarom tudni.
- Bea - Nem az enyém, ha tudni akarja. Az Attiláé.
- Sanyi bácsi - Ki a franc az az Attila? Ki a bűdös franc, és hogy jár az ide? Különben tudod mit? Nem akarom tudni. Nem akarom tudni, mi ez, nem akarom tudni, ki a vér az az Attila, de ezt takarítsad lefelé a konténerbe, de iszonyú tempóba. Mielőtt bármit csinállok.
- Bea - Estig adjon időt. Akkor kihordjuk, én meg a Noémi.
- Sanyi bácsi - Szó se róla! Most!
- Bea - Magának is jobb, ha nem látják a szomszédok, meg minden. Este pikkpakk, én meg a Noémi mindent elviszünk.

Sanyi bácsi - A Noémi már aligha. Az ide nem jön többet.

Bea - Hogyhogy? Mi az, hogy nem jön?

Sanyi bácsi - Úgy, hogy ki van rúgva, az van. Úgyhogy muszáj leszel egyedül.

Bea - Ezt nem mondja komolyan. Kirúgta a Noémit? Nem hülyéskedik?

Sanyi bácsi - Már ideje, hogy valami modort tanuljál te is. Én nem hülyéskedek, én sose hülyéskedek, hanem kirúgtam, és annyi. Talán még én vagyok a főnök? Pont ideje rendet csinálnom ebbe a kuplerájba.

Bea - Szóval kirakta.

Sanyi bácsi - Ki, és mosmá fejezd be. Megvolt az oka.

Bea - És mi volt az oka?

Sanyi bácsi - Na ez az, amihez neked semmi közöd. Te csak erről gondoskodjál, de nagyon hamar.

Bea - Elég hamar nem lesz neki pénze.

Sanyi bácsi - Mindig a drogériába akart dolgozni, arról járt a szája mindig. Hát most lehet neki, tessék. A képembe lobogtatta a prospektusokat. Te ezt intézd el itt, ezzel foglalkozzál, ne mással.

Bea - Egyedül nem bírom.

Sanyi bácsi - És estig adok időt, egy perccel se többet.

Bea - A Noémi úgylis visszajön még, elpakolni a cuccait, gondolom. Még mindene itt van. Addig meg jó helyen vannak itt. A kutya nem jár erre. Most tényleg kirúgta? Nem csak átver? Magát is a jó franc hozta ide.

Sanyi bácsi - Már csak idejöhetek. És tényleg, mi a szar ez?

Bea - Kender, mi lenne. Semmi durva.

Sanyi bácsi - Az arcom leszakad, hogy itt ilyesmi van.

Bea - Minden rendbe lesz, ne parázzon.

38.

egyedül

Hang a hangszóróból - A telefonját is le kell adnia.

Noémi - Elnézést.

Hang a hangszóróból - Nyújtsa be a személyi igazolványát.

Noémi - Igen.

Hang a hangszóróból - Kihez jött?

Noémi - Mintha nem tudná.

Hang a hangszóróból - Nekem semmit nem kell tudnom.

Noémi - Az apámhoz jöttem, hozzá, igen. Az apámat pedig Kenyeres Emilnek hívják. Már a múltkor is így hívták, pont így. Nem a csúfneve a kenyér, mielőtt megkér-di, nem csibésznév, valódi név. Szép név, szép lenne, ha nem az apám viselné.

Hang a hangszóróból - Az apja már nincs a fegyintézetünkben, az apját áthelyezték. Kenyeres Emilt áthelyezték.

Noémi - Meg hát persze én is viselem. Micsoda? Mi történt? Nem mehetek be?

Hang a hangszóróból - Itt a személyije, itt a mobilja. Vegye el. A maga apja már nincs itt, máshová helyezték.

Noémi - Micsoda? Semmit nem tudok, semmit. És hová, hová helyezték, hol van most?

Hang a hangszóróból - Nem mondhatom meg. Személyiségi jogok.

Noémi - Tessék?

Hang a hangszóróból - Csak ennyit mondhatok. Áthelyezték, az ő kérésére helyezték át, új fegyintézetét nem nevezhetem meg.

Noémi - Ezt ki mondja? Milyen jogszabály? Ki mondhat nekem ilyet?

Hang a hangszóróból - Ezt a maga apja mondja. Ez az elítélt joga, ez neki jogában áll. Ő rendelkezett így. Az elítélt élt a jogával. A maga apja már nincsen itt. Vegye el a telefonját.

Noémi - Ó, apa.

39.

a kegyserboltban, egyedül

Zsanett - Jáccuk azt, hogy te vagy a kisbaba, én meg az anyuka, jáccuk azt. Egyél, kicsike, egyél. Cumi, ez egy cumi, szia, szia cumi, én a baba vagyok, szia, én a cumi vagyok. Kék cumi vagyok. Bepisiltél, baba, hát bepisiltél, nem szabad, nem szabad. Nem baj. Nincs dádá, nem baj, ne félj. Túl sokat ittál, ne igyál annyit. Ne aludj, kelj fel, a hasadra süt a nap. Éhes vagy? Éhes vagy. Ez itt az anyuka, képen van, bolgár ikonba, originál, el lesz adva, a piszkoknak lesz eladva, a piszkok megveszik, el lesz adva. Aranyozás, keret, értékes keret, eredeti, igyál. Igyál, ne annyit igyál, a hajad elázott, annyit ittál, ne igyál. Máriára ráfolyt, ne igyál, letöröljük. Mária, Mária, malaszttal teljes. Mingyár jön anya, anya anyája, megyünk dolgozni, át a parkon, keresztbe, hogy előtted legyen a templomtorony, úgy van keresztbe. Herceg utca, most majd Béketábor utca, mert te vagy gyerek, mert most te vagy. A te születésnapod micsoda? A te súlyod micsoda? Egy kiló, két kiló, a te súlyod ennyi, kicsike. Anya ötvenegy kiló, anya anyája hatvanöt kiló, Zsanett anyuka, Zsanett anyuka ötvenegy. Mikor születesz te meg? Születésnap kell neked. Szia, szia, én a bili vagyok, szia, én a cumi vagyok. Én vagyok az ágyikó, kicsi ágyikó, piros ágyikó, kék takaró rajta.

40.

a kertészetben tánczene szól, egyedül

Sanyi bácsi - (sakkozik) Huszár, gé hét. (visszaveszi) Jóvan, nem csalog. Őszirózsa, minden-szentek... gyertyát kéne rendelnem. Mér ne? Gyertyát, koszorút. A kis szentem. A hátsó lépcső egy Vietnám, senki se takarítja. Virág, drótok, ládák, senki se takarítja. Vajon jehovista az anyja? Egy könyvet olvastam erről. Igen, van erről egy könyv.

Megfulladok a rohadt virágillattól, ebbe bele lehet dögleni. Halló, jár itt valaki?

Ez az ostoba zene! *(dühösen kikapcsolja)* Ezek a kis tyúkok, a kis hülyék, mindent elrontanak. Itt a karácsony, angyalok voltak karácsonykor, tavaly karácsonykor, minden karácsonykor, hová tettük a fehér szárnyakat? Olyan voltunk, mint egy család, mint egy nagy család. Jaj, de szép kék szeme van magának... Odavagyok magáér, a fekete hajáér, mosolyáér...

Bassza meg, milyen állás! Milyen egy állás, hogy nem figyeltem! Még kikapok a végén. Eljárt az idő.

(szöveg nélkül dúdol)

41.

a kertészetben, ketten hordják a cserepeket

- Bea - Őszintén a tököm telivan, hogy nekem kell lehordani. Az Attila biznisze, vigye ő. Kurva nehezek.
- Noémi - Ugyanmá, ne sírj.
- Bea - És figyelj, hogyhogy csak így kirakott, ilyen hirtelen? Mondd má el.
- Noémi - Beszoltam neki, annyi. Erre feldühödött, aztán annyi.
- Bea - Ne hülyíts má. Én mindennap beszólok neki.
- Noémi - De én nagyon beszoltam.
- Bea - Mér, mit mondtál?
- Noémi - Emlékszik a franc. Jól felhúztam magam, tudod, milyen vagyok olyankor.
- Bea - Mondjuk, van fogalmam.
- Noémi - Mondtam mindent, ahogy jött. Ennyi. De leszárom, úgylis le akartam már lépni. A tököm teli volt ezzel a hellyel.
- Bea - Már mér? Nincs nagy hajtás, azt nem mondhatod.
- Noémi - A fizetés egy nagy szar, amit ad.
- Bea - Hol nem szar?
- Noémi - De nem elég semmire. Átmegyek az illatszerbe, szemközt, mondjuk. Na mondjuk, például.
- Bea - Kell nekik ember? Pont kell valaki? Szerencséd van.
- Noémi - Hát nem mondták kifejezett, hogy kell, de a prospektusokat elhoztam megtanulni. Még kellhetek nekik. Még ez a hülye kenderbiznisz se jött be. Ne dobjuk ki csak eccerűen a konténerbe?
- Bea - Az Attila megölne, az ziher.
- Noémi - Télleg nehezek ezek a rohadt cserepek.
- Bea - Bassza meg, kurva nehezek.
- Noémi - Fogd már meg egy pillanatra, mer eldobom a francba.
- Bea - Nehogy már ezt is rám pakold.

Noémi - Nem bírom.

Bea - Ne már! És az enyémmel kicsinállok addig, észnél vagy?

Noémi - Mingyár eldobom, a kurvanyját. Vagy legurítom a lépcsőfordulón.

Bea - Az király lenne tényleg. Tekézel egy kicsit a vevők között, aztán mennek az háziorvoshoz, hogy lekuglizta őket egy vadkender.

Noémi - Szóljunk a Sanyi bának, hogy segítsen.

Bea - Megbuggyantál?

Noémi - Hát én nem viszem tovább.

Bea - Még ezt, aztán annyi. De az tény, ha az Attila nem áll ott a kocsival, mire leérünk, én is aszondom, borul a konténerbe az egész.

Noémi - Neked szabad egyáltalán cipekedni.

Bea - Leszarom.

Noémi - Figyelj, mondanék még valamit, így búcsúzólag. A Zsanit szerintem vidd innen el.

Bea - Már mér?

Noémi - Hát csak vigyed el. Szerintem nem érzi itt jól magát.

Bea - Mióta érdekel téged a Zsani?

Noémi - Csak mondtam.

Bea - Hát csak ne mondjál te róla semmit.

Noémi - Csak mondtam, most mit pattogsz. Basszus, így legyen rendes az ember.

Bea - Akadjál te le róla.

Noémi - Meg se szólaltam, bocsánat!

Bea - Mondd csak, ha már így kettesbe vagyunk, nem azért rúgott ki téged az öreg, mert belenyúlkálsz a kasszába?

Noémi - Mit dumálsz? Hülye vagy?

Bea - Hát nem tudom. Nem tudom, mit gondoljak. Dolgozok, mint a barom, és semmi forgalom. Mikor pedig van forgalom. Te mit gondolsz erről?

Noémi - Ezt most mér kérded?

Bea - Tanácstalan vagyok, teljesen tanácstalan, ezér kérdezlek téged.

Noémi - Figyelj, akadj le rólam, de nagyon sürgősen.

Bea - És a pluszból szokott adni az öreg jutalmat, meg minden. Mosmeg nem fog, mer semmi forgalom, aszongya.

Noémi - Utoljára mondom...

Bea - Mikor pedig van forgalom, az emberek jönnek-mennek, költik a pénzt.

Noémi - Egy kis hülye vagy te. Elmehek a picsába az agyhalott húgoddal együtt.

Bea - És ahogy gondolkodok, gondolkodok, arra jutottam, hogy jobb is, ha elhúzol innen.

Noémi - Hát el is húzok, ne parázz.
 Bea - A Zsanettről meg ne mondjál semmit.
 Noémi - Leszarom én a te Zsanettedet.
 Bea - Meg ne is gondoljál.
 Noémi - Eszembe sincs, efelől biztosítlak.
 Bea - Már mér ne érezné itt jól magát?
 Noémi - Mit érdekel az engem.
 Bea - De honnan veszed?
 Noémi - Nem az én dolgom, biztos tévedek.
 Bea - Mekkora nőnek ezek! Mint egy fenyő!
 Noémi - Hát, kész karácsony.

42.

a kertészetben, hárman

Rákné - Maga szemét, maga gazember! Tudja, mért jöttem? Tudja? Nem is sejti?
 Sanyi bácsi - Üljön le, Rákné, üljön le, mitől ilyen izgatott? Mi történt? Kér egy pohár vizet?
 Rákné - Pohár vizet? Pohár vizet? Hogy nem szakad le az arca! Mondd el, mi van veled! Ne bőgj, te Istencsapása, beszélj. Legalább bögnél, te Istenátka, most bögj.
 Sanyi bácsi - Hát mi van vele?
 Rákné - Terhes, az van vele! Érti, amit mondok? Felfogta, Selyem úr?
 Sanyi bácsi - Szóval terhes.
 Rákné - Látom, megértette a probléma lényegét, legalább felfogta. Most mondja, mit csináljak magával? Jelentsem fel? Vagy mi legyen? És mi legyen ő vele?
 Sanyi bácsi - Szóval terhes? Gyereke lesz, neki gyereke?
 Rákné - Mi legyen ővele, ez a legfontosabb, meg a babával mi legyen. Már késő bármit csinálni.
 Sanyi bácsi - A Zsanettnak gyereke lesz.
 Rákné - Már késő bármire. Tizenhatodikba van.
 Sanyi bácsi - Szóval gyerek, gyereke lesz neki.
 Rákné - Most mondom, nem hallja? Most mi legyen, maga nagyokos? Ha már így elintézte, mi legyen?
 Sanyi bácsi - Várjon, várjon, ez annyira... és ő, ő örül? Zsani, örülsz?
 Rákné - Meghülyült maga? Elment az esze? Egy vén hülye maga, egy ilyen... izé. Nem is tudom, hogy mondják hirtelen.
 Sanyi bácsi - Nem bírom felfogni.
 Rákné - Hát pedig csak igyekezzen! És mondja, mit csinálunk most? Mondja meg a nagy eszével! Mi legyen?

Sanyi bácsi - Mi legyen? Mi legyen? Hát... összeházasodunk a Zsanival, az legyen. Ha ő is, ha akarja. Ha ez jó neki. Márhogy én, ha jó vagyok.

Csend

Rákné - Lehet, hogy a megoldás... lehet, hogy ez a megoldás.

Sanyi bácsi - A kicsit... a kicsi a nevemet viseli majd.

Rákné - És nincs házassági szerződés, semmi, semmi fifika! Minden a Zsanié. Semmi pizsokság, semmi!

Sanyi bácsi - És.. és a Zsani mit szól hozzá? Mit szólsz, Zsanika?

Rákné - Mit szólna, mit szólna! Ha egyszer már igent mondott, mit szólna most, vajon mit szólhatna.

Sanyi bácsi - Zsanika, Zsanika, hallasz? Nézz rám. Mit szólnál?

Rákné - Ha akkor igent mondtál, most se hallgass.

Sanyi bácsi - Zsani! Zsanika!

Zsanett hallgat.

43.

egyedül

Noémi - *(a haját mossa, kihangosítva telefonál)* Na most van valakim, márhogy barátom, hát tudom, hogy alig hiszed, hogy ilyen rendes, meg minden. Hát igen, fekete, fekete. Hogyhogy hogy fekete? Hát afrikai, úgy fekete, van persze, akinek ez bassza a csőrét, másoknak meg tetszik, ez ilyen, anya. Nem, nem viszem el, mert csak sírnál neki, ő meg elmenekül, meg se áll Kongóig. Minden szép és jó, minden, hát naná. Ettől most mért sírsz, agyamra mész, hogy ettől sírsz, hogy minden jó és szép, ettől mért kell sírni, agyamra mész, komolyan.

Például egyetemista, nem is mondtam, egyetemre jár, a családjá otthon neki, az kögazdag. Kedves, igen, nagyon kedves, rendes, ahogy vesszük, mit értesz ez alatt.

Na most az egyetlen dolog, hát az együttlét, milyen együttlét, hát a kefézés, az ritkán esik meg velünk. Bocsanat, nem tudom másképp mondani. Jó, hát nemi élet. Szokták mondani, hogy a fekáknak mekkora egy nemi életük van, hát ez ránk nem áll, egyáltalán nem.... Jó, beszéljünk másról.

Mi fogyott el? A Xanax? Jó, jó, hozok, bár a Percodan se rossz. Anya, persze, hogy én is azzal alszom el, hát mi van ebben. Ez ilyen öröklött nálunk, te is ilyen vagy, én is ilyen vagyok, ezzel alszunk, de boldogan alszunk, nem? Aki jól alszik, az szépet álmodik. Nem, nem, nem lakunk együtt, csak néha, néha együtt lakunk, néha meg nem, de ez nem függ össze. A Xanaxszal nem függ össze. Ezen ne sírj, nincs ezen semmi, hát kell, hogy elaludjak, nem? Neked is kell, nem? Jaj, mit sírsz mindig, azt hiszed, nekem öröm örökké téged vigasztalni, mit gondolsz, engem ki vigasztal meg? Mindig ezt a nyavalygást hallgatom. Jó, majd nem eszek annyi Xanaxot. Percodant se, oké... mit ne egyek? Nem annyit nem eszek, hanem egyáltalán nem eszek. Jó. Beszéljünk másról, nem bánom, jó.

Az illatszerbe fogok dolgozni, apa nagyon örül neki, hogy pont ott. Igen, voltam apánál. Üdvözlését küldi. Nézd, állítsd le magad, engem szeret, ahogy kell, mesél a terveiről, hogy nemsokára hogy lesz, mint lesz, ilyenekről, én is mesélek neki, a drogériáról, Afrikáról, amiket tudok, ebbe ne szólj bele. Hiányoztam neki, sok öröme nincs ott, gondolhatod. Én vagyok az öröme. Hogy jól megy a sorom. Ezt nem tilthatod meg, arról nem tehetek, hogy...

(csüggedten) Jó, beszéljünk másról.

44.

a lakásban, ketten

- Rákné - Nem érdekel, nem érdekel, mit sírsz, akkor sírtál volna.
- Zsanett - Sírtam akkor, akkor is sírtam, akkor.
- Rákné - Nem sírtál elég hangosan. Most már ne sírj, oda méssz, ott dolgozol, ott már minden a tiéd. Ha az öreg feléd néz, vagy, nem is tudom, csak rád néz, ha csak rád néz, kiabálj, ahogy a torkodon kifér.
- Zsanett - Akkor is kiabáltam, akkor is.
- Rákné - Nem kiabáltál elég hangosan. Délután meg megyek én, én is megyek, megyek, együtt leszünk. Itt mindent felszámolok, eladok mindent, ezért nem most megyek, csak délután. Érted? Mindent felszámolok, az összes orosz ikont, az összes füstölőt, meg bolgár ikont, meg tömjéntartót, meg keresztet, meg mindent.
- Zsanett - Nem akarok menni, nem akarok.
- Rákné - Ez már a tiéd, odaméssz, és kész. Te vagy a főnök.
- Zsanett - A Sanyi bácsi a főnök.
- Rákné - Az csak a látszat. De lehet, hogy még ma nem megyek délután, csak holnap megyek, vagy holnapután. Ma még nem. Ahogy az időm engedi. Itt mindent felszámolok.
- Zsanett - A Herceg utcán jössz, és át a parkon, úgy jössz?
- Rákné - Úgy jövök. De ma még nem megyek, csak holnap, vagyis holnapután, inkább akkor, holnapután. De a jövő héten mindenképpen. Kemény legyél, minden a tiéd. Az üzlet a tiéd. Hallod, Zsanett, hallasz? Figyelsz?
- Zsanett - Minden az enyém. De előbb a parkon átmegyek, a templom mögöttem, úgy megyek, a Herceg utcán megyek.
- Rákné - Minden a tiéd. Minden.

45.

egyedül

- Noémi - *(kisminkelve alszik, telefonnal az ölében. Felébred, gondolkozik.)* Kettő óra húsz.

(álmosan lesminkel) Viszlát karikák! Válassz K-vitamint tartalmazó szemránckrémet, mely segít eltüntetni a sötét karikákat a szemed alól. Ha korrektort használsz, mindenképpen válassz a bőrodnél világosabb árnyalatot. Le a puffadt

bőrrel! Áztass egy kendőt hideg tejbe, fektesd a szemedre tizenöt percig, a laktóz lohasztja a duzzanatot.

Hihetetlen ívű seprűs tekintetre vágysz? Hajlítsd a spirálkefét derékszögbe, és a szemzugban is eléred a pillákat. Próbáld ki a hővel göndörítő szempillafogót! Még drámaibb összképre utazol? Szürke kontúrral húzd körbe a szemed, maszatold el a vonalat egy fültisztító pálcika végével. És használj műszempillát, megrázó hatás.

Próbáld ki a Big Lash kék műszempillát. Próbáld ki az Ocean Style vízálló szemceruzát extra nyálas csókolózás esetére. De a Paco Rabbane Eye kontúrceruza is csodafegyver. Valamint a Guerlain Soir parfümcsalád, a L'Age du Balmain szemránckrémek, főleg az éjszakai változat, és a Christian Dior-szárnnyak, fehér változatban.

Kettő óra huszonegy. Mindig éjszaka van. (*Gondolkozik.*)

46.

ketten

- Bea - Csak a kapuig kísérlek, be nem megyek, Zsanika, ne haragudj, be már nem megyek. Már nem dolgozom ott, tudod? És az öreggel nem vagyok jóba, most, hogy így eljöttem, a Sanyi bácsival, úgyhogy csak a kapuig kísérlek, ne haragudj.
- Zsanett - Anya délre itt van.
- Bea - Anya, igen anya délre itt van. Tárgyalása van, a szomszéd miatt van tárgyalása, a jegyzőnél van, utána jön, délre jön.
- Zsanett - Te nem jössz?
- Bea - Legyél jó, este hazatalálsz egyedül. Igen, hazatalálsz? Hát persze, hogy igen.
- Zsanett - Te nem jössz? Nem jössz oda? Dolgozni nem jössz oda?
- Bea - Nem, Zsanika, nem. Én most áruházban dolgozom, egy áruházban, tudod. A kassza, tudod, mi az? Pénztárgép. A vonalkódot lehúzzom, a pénzt meg elveszem.
- Zsanett - Vonalkód.
- Bea - Hát igen, mindennek van vonalkódja. Hozzak neked csokit? Szereted a csokit? Hát persze, hogy szereted. Hozzak neked?
- Zsanett - És anya délre jön.
- Bea - Igen. Anya délre jön. Te este jössz.
- Zsanett - A Herceg utcán megyünk?
- Bea - Igen, a Herceg utcán. Mondd csak, akarok valamit kérdezni, mondd csak... a Sanyi bácsi nem bánt téged? Nem bánt? Nem nyúl hozzád? Ugye, ez hülyeség, amit mondanak? Ugye nem bánt?
- Zsanett - Bánt? Mi az, hogy bánt? Hogy bánt? A Sanyi bácsi bánt, nem bánt.
- Bea - Hozzád nyúl? A bugyidba nyúl? Vagy ilyesmi? Figyelsz rám?
- Zsanett - Táncolunk. Táncolunk.

Bea - A vén hülye. Táncol, a hülye. Na mindegy, csak táncoljon. De ugye, nem bánt?

Zsanett - Táncolunk.

Bea - Értem, értem, Zsani, táncoltok. Hát csak táncoljatok. De szólj nekem, ha valami van, ugye szólj nekem? Majd néha rátok nézek, majd két-három naponta, hetente egyszer, kéthetente, míg le nem nyugszik.

Zsanett - Igen.

Bea - A férfiakkal vigyázni kell, Zsanika, erről még nem beszéltünk, de majd fogunk, majd beszélek veled erről, a férfiak nagy rohadékok, Zsanika, neked erről fogalmad nincs, hála Isten, meg ne is legyen.

Zsanett - Igen.

Bea - Ha bárki bármit akar, te csak annyit mondjál, nem. Csak annyit, ahhoz tartsd magad. Nem, és annyi.

Zsanett - Igen.

Bea - Csak annyi, hogy nem.

Zsanett - Igen.

Bea - Okos lány.

Zsanett - A Herceg utcán megyünk?

Bea - A Hercegen, azon.

Zsanett - Át a parkon aztán, át rajta?

Bea - Át a parkon, persze. A parkon át, igen. Okos leszel?

Zsanett - Igen.

47.

a kertészetben, ketten

Noémi - Nézze, maga se rajongott értem, én se magáér. Van úgy, hogy két ember nem jön ki egymással sehogy se, ha befeszülnek se. Mi a gond evvel?

Sanyi bácsi - Szedd össze a holmidat, és tűnés.

Noémi - Meg aztán mi nem is nagyon krenkoltuk magunkat, hogy kijöjjünk, nem igaz?

Sanyi bácsi - Sok a szöveg.

Noémi - Lehetne kedvesebb, hallja-e.

Sanyi bácsi - Dolgom van.

Noémi - Ugyan, mi dolga?

Sanyi bácsi - Mi közöd hozzá?

Noémi - Na jó, leszarom, akár kedves, akár nem. De nekünk még dolgunk van egymással.

Sanyi bácsi - Neked meg nekem? Ugyan micsoda?

Noémi - Hát háromhavi felmondás, az a csoda.

Sanyi bácsi - Mondd, hogy álmodom.
 Noémi - Jól hallotta.
 Sanyi bácsi - Hát bőr, az van a képeden.
 Noémi - Ami jár, az jár.
 Sanyi bácsi - Kis ribanc.
 Noémi - Mér kell ilyeneket mondania, jól esik, ha sérteget? Látja, én is beszélhetnék, és mégse.
 Sanyi bácsi - Milyen nagy diplomata lennél.
 Noémi - Három hónap, és sose lát többet.
 Sanyi bácsi - Szóval ezt kéred.
 Noémi - Nem kérem, hanem jár.
 Sanyi bácsi - Nagyon ki lettél okosítva. Csakhogy én nem adok egy vasat se, tekintettel az előzményekre.
 Noémi - Nem volt az olyan sok pénz. Nem volt annyi, mint a három hónap.
 Sanyi bácsi - Egy vasat sem kapsz, és örülj, hogy ennyivel megúszod.
 Noémi - Van egy ötletem.
 Sanyi bácsi - Micsoda ötleted.
 Noémi - (*hidegen*) Tudom, hogy mindig bejöttem magának.
 Sanyi bácsi - Halljak meg, ha értem, mit akarsz.
 Noémi - Mindig bámult, majd kiesett a szeme.
 Sanyi bácsi - Nyögd már ki.
 Noémi - Három hónap, és lehetne mosmár kedvesebb is.

csend

Sanyi bácsi - Na tűnj el.

egyedül

Noémi - (*rugdossa csukott ajtót*) Szükségem van arra a pénzre, a kurva anyádat. Nekem az jár. Kell.

48.

ketten

Rákné - Az ostoba gyűlöli a tudást, én nem gyűlölöm, te se gyűlöld.
 Bea - Miről beszélsz, mit locsogsz itt összevissza, mi ez a hanta? Milyen tudás?
 Rákné - Az apád volt ilyen, akárcsak az apádat hallanám. Mikor én mindent elrendeztem, mindent eligazítottam, mindent elvégeztem, a legjobb tudásom szerint végeztem, és akkor ez az istentelen beszéd, ez a káromlás.
 Bea - A Zsanett férjhez megy, ez igaz? Ezt mondd meg. Hozzámegy az öreghez?

- Rákné - A Zsanett férjhez megy, ez igaz. Adj érte hálát, hogy így lett, hogy így elintéződött. Hogy én így elintéztem.
- Bea - Fel kéne jelenteni az öreget, feljelenteni, még ma, hallod? Te meg tudásról szövegelsz, az eszem megáll.
- Rákné - A Zsanett férjhez megy, összeházasodnak, még ebben a hónapban összeházasodnak, üzlete lesz, a Zsanett az üzlettel fog törődni, nem ilyen krecli, mint ez, a Zsanett többre vitte, mint én, többre vitte, mint te, ez fáj neked.
- Bea - Ha te nem teszed meg, ha te nem jelentetted fel, ha te nem, majd megteszem én.
- Rákné - Ostoba, ostoba! Mikor vége lett minden erőmnek, egyedül voltam, nem voltál sehol, senki nem volt sehol, akkor kértem ezt, és így lett. Ezt kértem, és így lett.
- Bea - Ezt kérted, és így lett?
- Rákné - Vigyázz, belelépsz az aranyba, belelépsz, és arany lesz a talpad, a lábad bokáig, a kezed, merő egy arany lesz, hát festékes lesz, lányom, nem értesz?
- Bea - Nem hiszem el, amit hallok.
- Rákné - Ezt kértem, és így lett.
- Bea - Itt minden... minden tiszta festék, tiszta arany, a francba.
- Rákné - Gyertyatartókat festek, sprével festem, attól van. Mondtam, nézz körül.
- Bea - Minek festesz gyertyatartókat, senki sem veszi, meg szentképeket, azt se veszi senki. Mikor adtál el utoljára valamit?
- Rákné - A Zsanett az üzlettel fog törődni, majd meglátogatom őt.
- Bea - Mikor adtál el egyáltalán valamit?
- Rákné - Őt, meg az unokámat.
- Bea - Nem jutok veled semmire. Elmegyek.
- Rákné - Vigyázz magadra, ott festékes minden.
- Bea - *(nem indul)* Érted, amit mondok? Én most elmegyek. Gondolkodom, mit tegyek.
- Rákné - Ne lépj bele, vigyázz magadra.
- Bea - Gondolkodom, mit tegyek. Esküszöm, nem tudom.
- Rákné - Vigyázz magadra.

49.

egy mozdulatlan buszon, egyedül

- Zsanett - A Selyem Kertészet, a kis lépcső, a nagy lépcső, a fekete utca, a piros ház, a buszmegálló, a tábla, a buszmegálló. Kék tábla, jön a busz. Egy buszmegálló: az iskola, két buszmegálló: a kisáruház, előtte egy pad, kettő fa, zöld fa, három buszmegálló: a nagyáruház, négy buszmegálló: a tér, ahol esett a hó, öt buszmegálló: a tér, a lépcső, ahol a kutya szaladgált, nagy kutya, hat buszmegálló: emberek alszanak a padon, hét buszmegálló: leszállok én. Leszállok. Leszállok. Nem volt hét megálló. Hol a hét megálló, a hetedik?

Géphang a hangszóróból - Végállomás, kiszállás. Kérjük, hagyják el a járművet.

Zsanett - Kiszállok, én kiszállok, a hetedik buszmegállón, a hétnél kiszállok, a végállomáson nem szállok ki. Baj. Baj, baj. A végállomás nincs, nincs végállomás, nincs kiszállás, Zsanett, nincs. Kiszállás nincs. A hétnél van kiszállás.

Géphang a hangszóróból - Végállomás, kiszállás. Kérjük, hagyják el a járművet.

Hang a hangszóróból - Kislány, a fülén ül? Kiszállás, végállomás! A busz nem megy tovább.

Zsanett - A templomnál keresztbe, át a parkon, keresztbe, ahogy a torony van, úgy keresztbe. A kisbolt. A Béketábor utca. Zsanett otthon van. Nincs végállomás, nincs, nincs, nem akarom, nincs.

Hang a hangszóróból - Kislány, ne akarja, hogy oda menjek! Szórakozik velem?

Zsanett - Hét megálló, hét, hét, öt, hat, hét. Zsanett otthon van. Zsanett nem sír, Zsanett nem sír. Hol van? Baj, baj.

50.

helyiség egy kórházban,

ketten sietősen tablettákat pakolnak, óvatosan körbe-körbe néznek

Bea - Meg tényleg nem tudtam, nem is tudtam. Hogy itt dolgozol. Míg az Attila nem szólt, nem is tudtam. Szóval az illatszer, hát nem jött be?

Noémi - És mondd meg neki, hogy vége. A drogéria? Hát nem, az nincs, csak álmodoztam, csak hülyét csináltam magamból, kamu volt az egész. De érted? Mondd meg neki, mindenképpen.

Bea - És bírod, meg minden? Ezer éve nem láttalak. Ezer éve! De mért vagy civilben?

Noémi - Már szóvá lett téve, hogy túl sok minden fogy, hogy a méregszekrényből minden elfogy. *(lopva körbenéz)* Nehogy erre jöjjön már valaki, mert hülyét kapok. Ja, és azért vagyok civilben, mert vége a napomnak, megyek haza, ilyen egyszerű. Fehérben? Nem vagyok én valami hülye orvos! És te, van munkád? Találtál valamit?

Bea - Beletartott egy időbe. Pénztáros vagyok most, pénztáros egy supermarketben. Illetve, hát mindenfélét kell csinálni, de zömmel a pénztárban szarom el a napomat. Különben tökmindegy. Ne felejtse el, hogy meg kell néznem az öreget még, ne felejtsek el, a Bandi bácsit!

Noémi - Meg a takarítók nincsenek is fehérben, különben se.

Bea - Kérdezték, hogy mit keresek itt, hogy mit keresek ezen az emeleten. Egy faszi kérdezte, mikor jöttem felfelé.

Noémi - És már nem használok fekete rúzszt, mielőtt beszólsz.

Bea - Nem nagyon barátságosak erre felétek a népek, hallod?

Noémi - Tényleg egy kasszában ülsz? Egy boltban? Jézusmária, csilingelsz, meg minden? És micsinálsz a tolvajokkal? Én kiskoromban mindig kiloptam valamit. Mindig. Nagyon ügyes voltam! Különben rohadtul késtél, piszokul elkéstél, már majdnem elmentem.

Bea - Szóval őt jöttem látogatni, ha valaki kérdi.

Noémi - Hülyének néztek ti engem, te meg az Attila.

Bea - A húgomat kísérem vizsgálatra, itt a földszinten, órákat kell itt rohadni mindig, ezért késtem. Ismered a helyet! Nem ismered? Egyszer majd körbevezetlek.

Noémi - És mondd neki, hogy vége, hogy nem csinálom tovább. Ennyi. Ez a legfontosabb, hogy ezt mondd meg.

Bea - Hát boltnak bolt, de nem olyan szörnyű. Ez mi ez a piros dobozos, ez mi, ez a múltkor nem volt, ilyen a múltkor nem volt.

Noémi - Azt hallom, a húgod szülni fog? Ez komoly?

Bea - Itt vár, idelelni vár, pont vizsgálatra hoztam, arra vár a Zsanett. Lenni vár, akarsz találkozni vele? Az Attilának járt el a szája, mi?

Noémi - És ki fogja felnevelni, mégis? Anyád?

Bea - Nem, én, én fogom. Olyan pletykás, mint egy nő. Én nevelem, velem fog élni. Már ki van találva minden.

Noémi - Ez komoly?

Bea - Igen, igen, száz százalék. Apám majd támogatni fog, majd kiverem belőle, most azt jácra, hogy hallgat, hogy szarik válaszolni se, de ez még nem a végső válasz, ez a hallgatás. Na jó, persze, a Zsani nem az ő gyereke, de hát majdnem az övé, lehetne akár az övé is, nem így van?

Noémi - Hát meg bírsz lepni. Nagyon eltökélt vagy. Hát nem is tudom, tényleg. *(szünet)* És az Attila, tényleg megvagytok még?

Bea - Hát aszitterem már, meg se kérdezed.

Noémi - Hát te milyen rohadt vagy, de tényleg. Csak érdeklődöm, jóvan?

Bea - Ő mit mond?

Noémi - Ez az utolsó, az utolsó, vége. Érted? Ezt mondd meg neki.

Bea - Hát, nem tudom. Nem tudom, hogy megvagyunk-e. Rá van kattánva a szörfdeszkájára, mostanában. Más nem is érdekli.

Noémi - Na, ez már valami. Egészséges élet.

Bea - Hát mondjuk, pénzt nem keres vele.

Noémi - Így vagy úgy, de vége az amfetaminboltnak.

Bea - De legalább ő tiszta.

Noémi - Ezt ő mondta? Szerinted én tiszta vagyok? Igen, én tiszta vagyok. Ha kérdezi, ezt mondd neki. És téged, akar, vagy nem?

Bea - Hát szövege, az van, persze, álmai nője vagyok. Na igen. Mindegy, én megmondtam neki, hogy a beugró a Zsani gyereke, az a beugró, és ennyi. Ha rendes apja lesz az apja helyett. Úgy tűnik, vette a lapot.

Noémi - Na most már ezt nem hiszem el, tényleg nem veszel észre semmit?

Bea - Apám ezt nem hiszem el! Megcsináltattad a melleidet?

Noémi - Irigykedsz, mi? Király, nem? Mindenki hasra van esve.

Bea - Nem féltél?

Noémi - Mondjuk, utána pokolian fájt. Három napig ülve aludtam.

Bea - Hát, kemény csaj vagy.

Noémi - Csak azt nem tudtam eldönteni, mekkora legyen. Hát nem tudom. Szerinted?

Bea - Anyám, bátor vagy. Szóval nagyon fájt?

Noémi - Képeket mutattak előtte, hogy milyen lesz, de hát még nem olyan. Meg még fáj, egy kicsit még mindig fáj.

Bea - Ha kérdik, miért voltam itt, a Bandi bácsi lánya vagyok, hozzá jöttem. Értesz?

Noémi - Igen, a pultnál lent megkérdik, nem lehet csak úgy begyalogolni... Megnézheted, van kedved, megnézed? Hát igaz, kellett valamit mondanod.

Bea - Szerinted? Jobb, ha látnak vele, mit tudom én.

Noémi - Tudod mit, átmegyek veled, ismerem a lányokat, semmi gond.

Bea - És kóma, meg minden? Ramatyul van?

Noémi - Rendbe van rakva, ne parázz. Meg a felesége is naphosszat nála ül, most láttam elmenni. Szóval el van látva, ha ezt akarod tudni. Ott van, ott van benn, nézd.

(nem néznek be)

És figyelj. Most le fogsz ülni, az ziher. Egy észbontó fiúval vagyok együtt, de tényleg, szuper. Fekete, különben. Mozambiki. A mellekre is ő beszélt rá, miatta csináltam.

Bea - *(nem figyel rá, a tablettákat nézi)* Egy fekete, tényleg? És mi van a méregszekrénnel, mit mondtál? Az Attila nem fog örülni, nagyon nem fog.

Noémi - Építésznek tanul. Igazi egyetemen, nem duma, egyszer elkísértem. Kicsit félek tőle, hogy csak kefélni akar, amíg tanul, sulis után meg lelép. Nem tudom, mit csináljak...

(benéznek egy ablakon)

Bea - Jézusom! A kis Bandi bácsi! Bácsika!

Noémi - Hát igen, rosszul áll a szénája, ez ilyen gyors lefolyású. Be akarsz menni?

Bea - Most nyílik a levendula, amit ültetett. Meg fog gyógyulni?

Noémi - Viccelsz?

Bea - Hall minket?

Noémi - Hát tudja a vér. De már nem fogja elmesélni, mit hallott. Szóval, bejössz? Ül ide mellém, itt aztán a madár se jár. Vagy ott fogsz álldogálni az ajtóban?

Bea - Inkább itt álldogálok az ajtóban. Tényleg nem hall minket?

Noémi - A narancsot neki hoztad? Add nekem nyugodtan. Majd én megeszem, ő már nem fog enni. A felesége fel fogja adni, és beleegyezik, és lekapcsolják a gépről. Így szokott lenni. Egy kicsit reménykednek, aztán beadják a derekukat. Fel fogja adni, ennyi, hát eddig tartott.

(az öreghez fordul, és megpaskolja a kezét)

Hahó! Nemsokára kezdődik a nagy utazás!

(kimegy, és leoltja a villanyt)